

BŘEVNOVAN

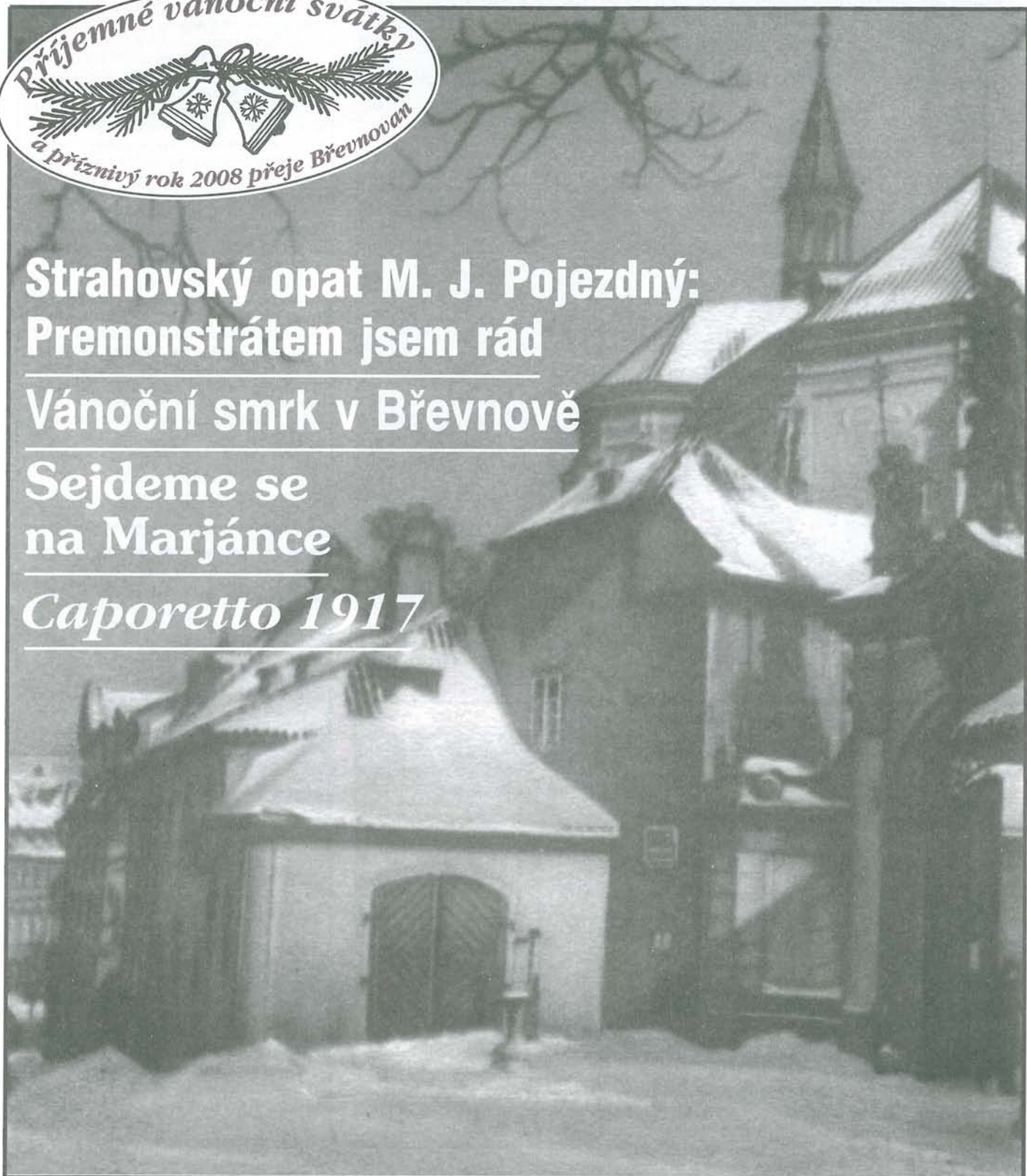

**Strahovský opat M. J. Pojezdný:
Premonstrátem jsem rád**

Vánoční smrk v Břevnově

**Sejdeme se
na Marjance**

Caporetto 1917

Při různých událostech v Břevnově se můžete potkat se sousedy, které každý den nepotkáte. Zleva: převor Petr P. Siostrzonek, Bohouš Werdhaim, jehož rodina již sto let baví lidi pouťovými atrakcemi a starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa. Ale stejně tak by tam mohli stát třeba Tomáš Hudera, Tomáš Pokorný, Radek Pech nebo Jan Berger, Václav Rada a Pepa Hájek, anebo dokonce Jarďa Kadeřábek, Karel Morávek či břevnovští habáni páni Wiedermannové. Znáte je?

30. 9. 2007 při slavnostní mši v Břevnovském klášteře na počest uvedení nových varhan do provozu nemohli chybět ani jejich autoři, mistři varhanáři ze slezského Krnova, pánové Brachtl (vlevo) a Kánský. Jejich dílo je mistrovskou vizitkou, která bude těšit nás a další generace.

Zajímavost pro vás **74.**

Před 80 lety – 27. září 1927 – byly slavnostně uvedeny do činnosti nově postavená kasárna Jana Žižky z Trocnova v Ruzyni. Nastěhoval se sem elitní 1. a 101. dělostřelecký pluk. Ten den konána veřejná prohlídka a podáváno vojáky pohoštění vojenské kuchyně. Kasárna jsou spojena se životy dělostřeleckých důstojníků J. Balabána a J. Mašína, kteří padli v boji proti okupantům a se životy vůdců čs. svazu studentů, kteří zde byli zastřeleni za organizování odporu. Kasárna zůstávají majetkem armády.

Počasí v září, říjnu a listopadu:

Po 12 měsících nadnormálních teplot bylo září chladné, teplotně podnormální s průměrnou teplotou 12,9 °C. Max. teplota byla 25,7 °C dne 17. 9. Byl to jediný a zároveň poslední letní den v tomto roce. Min. teplota byla 3,6 °C dne 20. 9. Září bylo po delší době deštivé, srážkové nadnormální. Spadlo 74,6 mm srážek. To odpovídá 184 % normálu. Bylo 11 dní se srážkami většími než 1 mm, a dokonce byly 2 dny se srážkami nad 10 mm. Max. množství srážek spadlo 19,6 mm dne 28. 9. při přechodu tlakové níže. I když byl měsíc deštivý, přesto se vyskytlo 6 dní jasných. Oblačnost odpovídala dlouholetému průměru.

V říjnu se střídala teplejší období s chladnějšími, takže průměrná teplota 8,6 °C byla jen nepatrně podprůměrná. Max. teplota byla 19,6 °C dne 4. 10. a min. teplota byla -0,5 °C dne 14. 10. Byl jen jeden mrazový den a 3 dny s jiným. Srážkově byl říjen podnormální, spadlo jen 19,1 mm tj. 57 % normálu. Počet dní se srážkami byl normální, ale srážky byly málo vydatné. Max. množství srážek spadlo 5,4 mm dne 18. 10. Při přechodu studené fronty dne 21. 10. padaly kroupy s námrazovými krupkami, což je jev v tuto dobu velmi neobvyklý. Byly 4 dny jasné a 12 dní zamračených. Říjen byl mimořádně málo větrný. Listopad byl slabě teplotně podnormální s průměrnou teplotou 3,0 °C bez velkých teplotních výkyvů. Max. teplota byla 14,4 °C dne 3. 11. a min. teplota byla -5,3 °C dne 29. 11. Bylo 10 dní mrazových a dokonce 1 den ledový po 9 letech. Listopad byl srážkově značně nadprůměrný, spadlo 60,7 mm srážek tj. 191 % normálu. Byl nadprůměrný počet dní se srážkami a kromě toho byly srážky vydatné. Max. množství srážek spadlo 14,3 mm dne 7. Sníh začal padat o týden dříve a sněhová pokrývka se dostavila dokonce o tři neděle dříve. Nového sněhu napadlo celkem 5 cm a počet dní se sněhovou pokrývkou bylo 6. Počet dní se sněhem bylo 10, nejčastěji to byl déšť se sněhem. Při přechodu studené fronty dne 7. 11. padaly kroupy, což je v tuto dobu krajně neobvyklé. Jeden den byl se silnou mlhou, jeden den se silným větrem a jeden den s noční víchřicí. SM

BŘEVNOVAN

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 18., číslo 11 – 12 / 2007
Datum uzávěrky: 19. 11. 2007

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnov • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, mobil: 732 243 922, tel./fax: 233 358 350 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Jeffi • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Naše konto: 1939 122 339 / 0800.

Z kroniky břevnovských událostí můžeme připomenout tradiční podzimní návštěvu brněnského herce M. Částka, který v Tereziánském sále přednesl další krásný kus. Jeho paměť je obdivuhodná. Břevnováku Jiřímu Snětinovi v říjnu uděleno Sňětinovi jáhenské

svěcení. V podzímku lze v klášterní zahradě pozorovat zvýšený výskyt fotografů a kdo fotil na posvícení nemohl přehlédnout Marušku z Jižních Čech.

Zpravodajství Břevnovana

● **Z kláštera.** Čas se znovu nachýlil k závěru roku a pro farníky a návštěvníky přichystal překvapení. 30. září s velkou slávou a radostí posvěceny byly nové varhany za účasti mnoha lidí. ● V pondělí 12. listopadu zrána se spěšně zavřela vrata do kláštera a začala jatka. Posekány byly a ze země vyrvány téměř tři staleté lípy, naše chlouba, nejstarší stromy v Břevnově. Nápad posvětil Magistrát hl. města Prahy a sám ministr kultury, jak sdělil hospodář kláštera p. Linart. ● O týden později z řádu benediktinů v Břevnově vystoupil „Korunní princ“ páter Jiří Pospíšilík, poctivý kněz, z něhož sálala pevná víra. To vše je nenahraditelná škoda. Přístupme blíže.

● **5. – 6. a 7. října 2007** se konalo jubilejní 250. břevnovské posvícení. 7. 10. v 9 hod. zpíval chrám. sbor s orchestrem a novými varhanami Mši G dur Fr. Schuberta a Locus vite A. Brucknera. Řídil A. Melichar, na nové varhany hrál Marek Čihař. ● **13. 10. v 10 hod.** přijal jáhenské svěcení bratr Václav Jiří Snětina z rukou arcipata Martina z Panonhalmy a titulárního biskupa z Culusi. Účast benediktinů a dalších kněží nechyběla. Zpívala schola s varhanním doprovodem M. Čihaře. ● **21. 10. v 15 hod.** v bazilice účinkovala Ventova dechová harmonie a Cantores Pragenses – sbor Cecilia s uměleckým vedoucím T. Čechlem. Na programu zazněl I. Stravinský, J. J. Ryba aj. ● **29. 10. od 19 hod.** v Tereziánském sále předvedl další umělecké vystoupení „jednoho herce“ – M. G. Částek. Přednesl dílo „Boží domácnost se musí uklízet“ – podle B. Marshalla „Plná slávy“ za hudebního výběru J. Dohnala. ● **1. 11. o slavnosti Všech svatých** vystoupil chrám. sbor s orchestrem v 18 hod. se mši Zd. Fibicha a motety B. Smetana a W. A. Mozarta. Dirigoval A. Melichar. ● **2. 11. při vzpomínce** na všechny věrné zemřelé byly slouženy mše sv. v 7.00, v 16.00 a v 18.00 hod. s pobožností za zemřelé na hřbitově od 15.30 hod. ● **3. 11. se uskutečnilo** další setkání Opus bonum zahájením mše sv. v 9 hod., kterou celebroid biskup Karel Herbst. ● **4. 11. v 15 hod.** se představili při koncertě v bazilice Robert Hugo – varhany, Josef Zámečník – trubka a Eva Müllerová – soprán. Zazněly

skladby G. Muffata, G. F. Händela, J. S. Bacha, N. Bruhne a G. Jakoba O. S. B. ● **11. 11. v 15 hod.** v Tereziánském sále se konalo „Dostavníčko s harfou“ H. Müllerové – Jouzové se studujícími Hudební školy hl. města Prahy. ● **15. – 18. 11. se uskutečnila** burza dětského oblečení, sportovních potřeb a hraček ve Vojtěšce. V pavilonu Vojtěška též jsou biblické hodiny s převorem P. Prokopem Siostrzonkem, vždy od 19.30 hod. a to 22. 10., 19. 11. a 17. 12. 2007. ● **25. 11. na slavnost Krista Krále** od 9 hod. zazpíval chrám. sbor s orchestrem Horákovu mši a slavné „Kristus vítězí“. Řídil A. Melichar. ● **1. a 2. 12. se uskutečnilo** natáčení 1. adventního koncertu v Tereziánském sále Českou televizí, s přímým přenosem a zahájením P. Prokopa Siostrzonka. ● **Ve středu 5. 12. v 16 hod.** se konala mše dětí z naší farnosti, sloužená P. Prokopem Siostrzonkem, kde v závěru přišel mezi děti sv. Mikuláš s nádílkou. – A včely? Přinesly letos medu jako vždy ku spokojenosti včelařů, maminek a dětí. Jen podivné léto zneklidnilo včelaře. Přišlo velmi brzy a umožnilo se rozvinout v nezvyklé míře ničivé varoáže. Brouci varoázy napadli jako turecká invaze úly a zdecimovaly velké množství rojů. Na podzimní včelařské schůzi bylo několikrát řečeno – počítejte se ztrátami a jsou veliké. Také naše redakční včely zdrceny byly ve velké většině a mnohým, kteří mají med od nás z posvícení sdělujeme, že roje, které vám přinesly med, už nežijí. – Při poslední včelařské kontrole se na jedno česno doslova zřítily včela a zůstala nehybně ležet. Ihned vyběhla včelí služba – jedna, dvě včely od vchodu a vrhly se na vyčerpanou nešťastnici. Celou ji oblezly několikrát, očichaly a po tomto krátkém „výslechu“ ji začali téměř bezvládnou táhnout dovnitř. To už přiběhli další pomocníci z úlu, až ji dostrkaly mezi sebe, kde ošetřena a přijata do rodiny. Byla zachráněna, jak to jen včely příkladně umí. – Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

● **Pozdrav z posvícení.** Ve dnech 5. – 7. října konalo se v Břevnově známé posvícení, v pořadí již čtrnáctá největší společenská akce v Praze 6. Vydařil se program, vydařilo se počasí, vydařil se výběr atrakcí v areálu. Návštěvníci si mohli povšimnout jinak rozestavěných stánků v centrální části, kde jsou břevnovští živnostníci a školy, což vytvořilo větší prostor pro korzo. Také Bohouš Werdhaim se svým zábavním podnikem přijde vždy s nějakou novinkou. Tentokrát to byly dětské motorové čluny na vodě, jež měly stejný úspěch jako známá autička. Už ve čtvrtek odpoledne začal částečný provoz, neboť se čekala návštěva dětí ze speci-

álních škol, které se starají o postižené. Letos jich však mnoho nebylo, přestože mají vše zdarma. Hlavní posvícenské dny proběhly bez rušivých epizod, klidně, za účasti tisíců. Obvyklé velké ohňostroje v sobotu a v neděli večer podtrhly zvláštní atmosféru Břevnova, kdy po celé dva dny kráčí ke klášteru nebo od kláštera davy lidí za neustálého dunění hudby a pobízení k atrakcím. A lidé se točili, jedli a pili, odpovídali a klábosili se známými, tak jak bývalo na posvícení v Čechách zvykem.

● **Nové varhany v Břevnovském klášteře.** 30. září byly slavnostně vysvěceny nové varhany v klášteře, které jsou dílem pánu Brachtla a Kánského. Významnou měrou se o ně zasloužil živnostenský spolek, kterému se pomocí veřejné sbírky podařilo sehnat potřebné množství peněz. Je třeba ocenit i práci varhanologa Ing. Marka Čihaře, který uhájil svoji vizi výstavby ryze barokních varhan proti různým lobistům a konkurenčním firmám „jak z Prahy tak z venkova. Slavnostní neděle se zúčastnila řada hostů a farníků, na varhany zahrál polský benediktinský opat Bernard Sawický, později známý český varhaník Vlad. Roubal ze Strahova. O varhany je stále velký zájem. Jak bylo řečeno, v současné době se varhany stále doladují, nástroj prochází zkušebními a motoristicky řečeno – záběhovým obdobím. Nové varhany se staly skutečností.

● **Ze spoleku.** Po náročném posvícení nepřišel

pokračování na str. 4

EKO-PATROL Papírenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí kontejnerovými vozy LIAZ, AVIA, sklápěče MULTICAR
 - * likvidace černých skládek
 - * úklid komunikací a ploch, údržba komunikační zeleně
- Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

pokračování ze str. 3

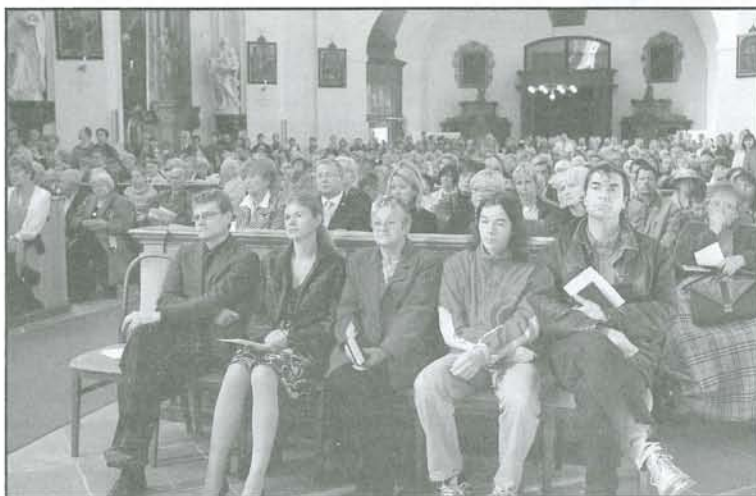
kýzený odpočinek, ale několik dalších akcí. Hned 9. listopadu byli členové spolku pozváni na tradiční Martinskou husičku do hospody U Čechů na Bílé Hoře. Akce byla úspěšná, nenechal si ji ujít ani starosta Prahy 6 T. Chalupa s manželkou. Na schůzi potvrzeno staronové logo s drobnou úpravou, což bylo nutné k výrobě nového spolkového praporu. 8. prosince pořádá spolek autobusový zájezd do Norimberka na vánoční trhy, odjezd v 7 ráno od Břevnovského kláštera.

● **18. října se konala akce Klubu Za starou Prahu** nazvaná Tři hodiny otevřených dveří, což bylo zahájení provozu obnovených podzemních prostor JUDITINY věže Karlova mostu, kde má klub knihkupectví a přednáškovou síň. Na restaurátorských činnostech se podílel také známý ateliér ing. Václava Jandáčka z Břevnova, který zde také v úvodu přednesl výklad o historii a způsobu oprav. V nabitém sále nechyběla ani naše redakce, která je samozřejmě členem Klubu Za starou Prahu.

● **Špatně umístěná cedule** m. č. Praha 6. Je zatlučena do země před Břevnovským klášterem a informuje o okolí. Ale jen Pánbůh ví, kdo ji sem takhle nešikovně vstrčil, protože stojí u přístupové silnice do areálu, kudy se větší-

Dnes naposled! Oznamoval sbormistr Adolf Melichar (první zleva) na Svatováclavském koncertě, který se konal u oltáře sv. Markéty. Takto vpředu náš chrámový sbor už neuvídíme. Jeho místo je opět na nově zrekonstruovaném kůru u klenby baziliky.

Více jak pětset lidí zúčastnilo se 30.zář slavnostní bohoslužby, kdy se světlily nové varhany. V předních řadách starosta T. Chalupa, M. Kousalíková, I. Kejkrtová a mnoho dalších. (foto R. Kelbich)

A ještě z kláštera: U oltáře sv. Markéty polský opat podává svátost Pátera Janovi, je vidět jenom jeho ruka. Uprostřed stojí v brýlích Páter Jiří, který odešel z kláštera. Jen v Břevnově sloužil od roku 1990. (foto r. Kelbich)

nou jen jezdí a určitě si ji návštěvníci z auta sotva stačí povšimnout. Měla by stát na hlavní přístupové cestě pro pěší od tramvaje, kudy chodí davy a neunikla by pozornosti.

● **Park před poliklinikou v novém.** V těchto dnech je dokončena generální úprava parku před poliklinikou. Bylo zde posekáno několik bříz, mnoho keřů, které poskytovaly stinný útulek bezdomovcům, navedena nová hlína a přikročeno k osazení laviček a nových obrubníků. Svahu dominuje socha matky s dítětem, jenže té ženě někdo polil záda bílou barvou, takže celá snaha o kultivaci parku vypadá od Bělohorské komicky.

● **Lidovecká Spojka stále vychází.** Kromě blahopřání jubilantům a několika pozváním na předvánoční akce nás v poslední Spojce zaujalo postýsknutí nad tím, že lidovci byli nuceni opustit svoji obvodní kancelář ve Wintrově ulici z rozhodnutí m. č. Praha 6. Našli útočiště u kolegů v Praze 7, načež m. č. Praze 7 zde promptně zrušila nájemné, takže lidovci z Prahy 6 mají svoji dočasnou kancelář v paláci Charita na Karlově náměstí. Současně Spojka informuje o záměrech celopražské konference KDU ČSL, kde stojí za zmínku zásadní nesouhlas se záměrem konat v Praze olympijské hry a stejně tak nesouhlas se zvyšováním cen jízdenek. Komentář Spojky je pak plný otazníků, leč bez odpovědi: komu slouží neustálá diskreditace lidovců?

● **Na feťáky v parku** u břevnovské polikliniky stěžují si okolní občané a to i přes to, že park je častěji uklízen než ostatní místa.

● **Běžecská akce „Břevnovských 10 a 5 km“** v okolí Ladronky je vlastně pokračováním známého běhu „Břevnovských 10 mil“. Obě dvě akce podporuje m. č. Prahy 6. Letošní ročník „Břevnovských 10 a 5 km“ proběhl v okolí Ladronky se startem a cílem přímo v areálu Ladronky. Závod se konal jako součást Břevnovského posvícení. Ke zdaru akce přispěli i nájemci areálu Ladronka (šatny, sprchy, občerstvení). Zajímavou trať a hezkým prostředím v okolí Ladronky byli překvapeni zvláště přespolní závodníci. Není nutné komentovat, kdo zvítězil a kdo byl poslední. Všichni došli a spokojenost byla jak na straně závodníků tak na straně pořadatelů, zvláště ředitele závodu Ing. Kašpara. Pořadatelé se těší na další ročník 2008. Zároveň atletický klub veteránů zve v r. 2008 (květen) na již dříve konaný „Běh okolo Břevnovského kláštera“.

František Feňša

● **Břevnováci na cestách.** Už řadu let, každých půl roku, pořádají břevnovští zahrádkáři vlastivědné zájezdy po Čechách. Na jaře to bylo Babiččino údolí, klášter benediktinů v Broumově, v podzimní sezóně bylo cílem Liberecko. Zájezd se konal až týden po posvícení – 1. října – ale nikdo nemusel litovat. Bylo pěkně a to je pro takové akce nejdůležitější. Trasa vedla přes Doksy, Máchovo jezero, Mimoň a veškeré zajímavosti odborně komentoval tradiční průvodce, dr. Dobiáš, který

zná v Čechách snad každý kámen. Jedna ze zajímavých zastávek byly průrvy řeky Ploučnice a pak ovšem hrad Grabštejn, v jehož podhradí mají výcvikovou základnu vojenští psůvodi se služebními psy. Známe je z červnových předváděček české armády na Vypichu. Z hradní věže se nabízel účastníkům bizarní pohled: V zádech klidné české vnitrozemí nedělního dopoledne, zatímco vpředu se točily šiky bílých větrníků tyčících se proti nám z území Saska, vpravo zas v polsko-českém hraničním klínu dobře postavená a dýmající polská tepelná elektrárna, jejíž zplodiny západní větry vždy nesly a nesou na naše území. V Liberci čekal výběr: pokračování cesty na hřebeny hor a nebo botanická a zoologická zahrada. Na jaře, začátkem května 2008 čeká zájemce Český Krumlov a okolí. Vážení čtenáři, také vy se můžete těchto zajímavých jednodenních zájezdů zúčastnit. Výlet stojí okolo čtyř set korun na osobu, odjíždí se v 6.30 od Kaštanu a ke Kaštanu se autobus vrací mezi 19 a 20 hodinou. Případné informace upřesní *ing. Skrla, tel.: 720 201 236 nebo dr. Dobiáš na e-mailu michal.dobias@seznam.cz.*

● **Kniha o Břevnově a kolecké starých pohlednic Břevnova jsou u Jakla!** Kdo marně přemítá, čím potěšit své blízké či známé na Vánoce, může zaběhnout ke knihkupci Pavlu Jaklovi na Bělohorské 58 a tam koupit knihu a pohlednice. Břevnovský uličník Květy Závorové je zase naopak k mání u Radka Pecha v trafice na Bělohorské 99.

● **Podzimní výlovy v Břevnově.** V deštivém ránu 9. listopadu sešla se velká parta břevnovských rybářů, aby završila letošní sezónu. Na řadě byl Pivovarský rybník, který dává každý rok velké množství ryb, a nejinak tomu bylo i letos. Jako vždy – hlavní slovenou rybou je kapr, ale jsou zde i líní, štiky, někdy se objeví k nemalé pozornosti rybářů mladý sumec. Podle sdělení předsedy rybářů p. Nachtigala vytaženo z Pivovarského rybníka na osmáct set metráků užitkových ryb, zpět vráceno pár línů a plotic, aby se vytřeli. Tentokrát zavládla spokojenost na rozdíl od rybníka Vincka, který pytláci zdecimovali. Chybělo tady zhruba 600 kaprů a sloveno jen 5,5 metráků ryb. Na jaře bude do obou rybníků dána nová sádka.

● **12. prosince 2007** navštíví břevnovskou knihovnu spisovatel a scénárista **EDGAR DUTKA**, nositel Státní ceny za literaturu. Beseda a autorské čtení z nejnovější knihy *Záliv osamění & Zapomenuté australské povídky* začíná v 18.00 hodin v pobočce Městské knihovny v Praze 6, Bělohorská 56, tel. 233 355 147.

● **Vánoční smrk v Břevnově.** 1. prosince navečer se po sborovém odpočítávání rozsvítí na místě bývalého barokního pivovaru břevnovský vánoční smrk, který byl přivezen a usazen firmou Chládek z Bílé hory. Společenskou

akci opět připravil Spolek břevnovských živnostníků a zúčastnily se ho stovky lidí, kteří si vyslechli koledy a vánoční písně sboru dětí ze školy Marjánky. Po milém koncertu následovalo krátké slovo předsedy živnostenského spolku Tomáše Hudery, převora P. Prokopa Siostrzonka a starosty Tomáše Chalupy. Kdo chtěl, poslouchal, jiný se díval na krásu rozsvícených světél s kulisou kláštera, jiní se posilňovali ve dvou stáncích, kde byly nekonečné fronty, další si povídali, prostě se sešli. Už dnes je jisté, že za rok bude větší program. Více stánků, adventnímu setkání se věnuje delší čas. Protože lidé zas měli k sobě o kousek blíže.

● **POZVÁNKA.** Základní škola Pod Marjánkou 2/1900 v Praze 6 – Břevnově zve srdečně všechny bývalé žáky a učitele, rodiče a přátele na oslavy 50. výročí založení školy. **18. 12. 2007** se od 10.00 do 16.00 uskuteční **den otevřených dveří** a od 17 hodin pak oslava v hotelu Pyramida. Pokud máte zajímavé foto nebo jiný dokument, budeme rádi za zapůjčení. Těšíme se na vás. **Kontakt: pí. Pavla Poubová, tel. 736 646 966 nebo e-mail poubova@zspodmarjankou.cz**

PORTRÉT listu

Marie ČIHAŘOVÁ

Marie Čihařová – varhanice Břevnovského kláštera, hraje letos již dvacátým rokem v bazilice sv. Markéty mše, koncerty, svatby, křtiny, pohřby. Patří k břevnovské farnosti, pochází z Pardubic a je absolventkou pražské konzervatoře u profesora Jaroslava Vodrážky – obor varhany. Vyučuje klavírní a varhanní hře a jako učitelka hudby má to štěstí, že patří k lidem, pro něž je hudba povoláním.

RESTAURACE U JÁRA

- obědy, večeře
- výběr steaků
- firemní večírky
- svatby
- oslavy Silvestra

KONECCHLUMSKÉHO 9
PRAHA 6 - BŘEVNOV
tel. : 736 208 571

OTEVŘENO:
09.30 – 23.00

NOVĚ OTEVŘENO!

STK • EMISE HOROMĚŘICE

BEZ
OBJEDNÁNÍ

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV – dovozy, přestavby

Jístab
STK HOROMĚŘICE
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
– hranice Prahy 6

Po – Pá 6.15 – 18.00, So 8.00 – 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnost sjednání povinného ručení.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

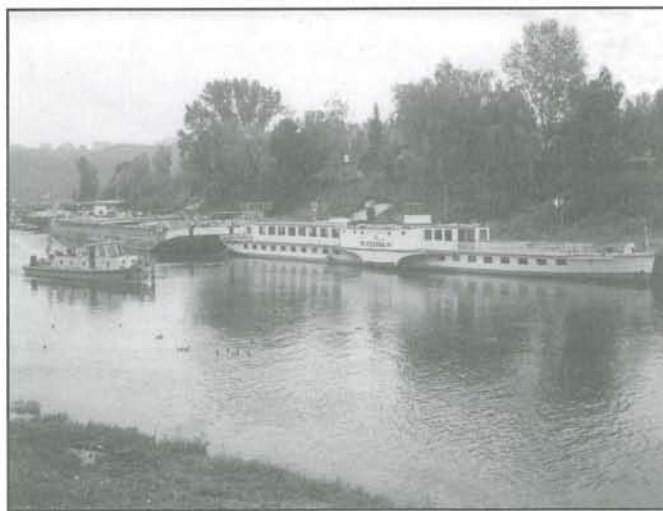
- Čerpací stanice ÖMV
- Autoservis

Se Sedlicí se počítá, patří již natrvalo do celku Prahy 6. Ale i zde mají své zajímavé společenské plány, které čerpají z bohaté tradice obce ležící na břehu řeky. Na snímku je starosta T. Chalupa s předákem Sedlice Jaroslavem Holým, který měl dozor nad řadou stavebních akcí.

Po novém roce nastane úřední pozdvížení: stěhovat se bude celé přízemí úřadu m. č. z ulice Čs. armády 23 do Břevnova do zdejší polikliniky, neboť městská budova projde rekonstrukcí. Před naší poliklinikou byl náročně upraven park, jen umělecká socha maminky před ní nevypadá dobře. Někdo jí polil záda bílou barvou.

Zimní sezóna uzavřela provoz na Vltavě. Komu se stýská po vodě a po lodích, kdo bez vody nemůže být, může navštívit zdymadlo v Podbabě a přístaviště lodí, které čekají na opravy. Řeka voní.

Jak zpívá břevnovský sbor

Blíží se nám devatenáctá hodina a my se pomalu scházíme na pravidelnou zkoušku sboru. Jako obvykle někdo chybí a několik z nás přichází pozdě, a to se pak sbormistr mírně rozčiluje, hlavně u těch, co chodí pozdě skoro vždy.

Na začátku se trochu rozezpíváme a pak se jdeme věnovat určitému dílu, které nás v blízké době čeká. V nejbližší době budeme zpívat na svátek Krista Krále. Na programu máme spoustu zajímavých děl. Každou chvíli, ale našeho sbormistra napadne, že musíme zpívat něco nového, a tak zaloví v našem rozsáhlém archivu a najde záznam not, které světlo světa viděly před hodně dlouhou dobou. Občas máme pocit, že na notách leží mnohaletý prach, ale většinou je sfouknut ještě než se nám noty dostanou do ruky.

Když jsem se před necelými šesti lety dostala do sboru, byl únor a já nedávno oslavila patnácté narozeniny. Na první zkoušku mě dovezl táta, zcela upřímně jsem nevěděla, do čeho jdu, ale můžu říci, že sborová hudba mě uchvátila hned. Jako první po příchodu se mě ujala Maruška Hájková, posadila mě vedle sebe a řekla mi co a jak, byla jsem jí moc vděčná. Nikdo mi v té chvíli nedával velké šance, že bych mohla ve sboru zůstat tak dlouho, protože mladý člověk většinou moc dlouho nevydrží, ale ti, co by na mě vsadili, by vyhráli. Na zkoušce se těším a přes prázdniny div neškrtám dny v kalendáři a počítám, za jak dlouho bude první úterý v září, to máme většinou první zkoušku. Už jsem „starý mazák“. Postupem času jsem se i stěhovala z židle na židli. Začínala jsem v zadní druhé řadě a teď po šesti letech sedím v první hned naproti klavíru, u kterého sedává sbormistr. Ale když se vrátím na úplný začátek, jak jsem se vlastně do sboru dostala. Měla jsem možnost jít zpívat do strahovského sboru anebo do břevnovského, o obou jsem už slyšela, ale co rozhodlo, ani přesně nevím, možná i trochu to, že Břevnov mi je tak nějak bližší a tak trochu jméno sbormistra a obě tyto nabídky jsem dostala od pana Mgr. Josefa Koláře, známého violoncellisty.

Kdy nás ještě budete moci slyšet jsou tyto dny: 9. 12. 2007, 25. 12. 2007 a 1. 1. 2008 vždy od 9 hodin a 25. 12. 2007 ještě od 15 hodin, kdy máme vánoční koncert. Nejvíce informací naleznete na www.brevnovskychramovysbor.wgz.cz

Za celý náš sbor vám přeji, ať kroky směřující k novému roku jsou přeplněné láskou, pokryté padajícím štěstím, plné zdraví a prozpíváné vánočními koledami.

Klára Machýčková

KULTURNÍ SERVIS

◆ Národní muzeum – Oddělení prehistorie a protohistorie pořádá ve spolupráci se Západočeskou univerzitou, Archeologickým ústavem AV ČR a English Heritage výstavu *Lety do minulosti, Historie evropské krajiny a objevy z ptáčích perspektivy*. Výstava velkoplošných leteckých fotografií a družicových snímků potrvá do 13. 1. 2008 a je umístěna v Hollareu. Otevřeno je denně od 9 do 17 hodin, zavřeno je první úterý v měsíci.

◆ Náprstkovo muzeum, Betlémské nám. 1, Praha 1, pořádá zajímavou výstavu *THÉBY MĚSTO BOHŮ A FARAONŮ*. Otevřeno Út – Ne 10.00 – 18.00 hod.

◆ České muzeum hudby – Karmelitská 2, Praha 1, pro vás připravilo výstavu *ZANIKLÉ CHRÁMY – živá hudba*. Ve výstavních prostorech muzea potrvá do 4. února 2008. Otevřeno denně mimo úterý od 10 do 18 hodin.

◆ Výstava *ALBRECHT Z VALDŠTEJNA A JEHO DOBA* ve Valdštejnské jízdárně potrvá do 17. 2. 2008. Otevřeno denně mimo pondělí 10.00 – 18.00 hodin.

◆ Výstava *CZECH PRESS PHOTO 2007* se koná v Křížové chodbě Staroměstské radnice v Praze do 31. ledna 2008. Vítězné fotografie jsou prezentovány na internetu na adrese: www.czechpress-photo.cz.

◆ Od 15. listopadu 2007 do 3. února 2008 probíhá ve výstavních sálech Obecního domu velká retrospektivní výstava děl malíře *Josefa Lady (1887 – 1957)*. Výstava představí reprezentativní výběr ze všech žánrů Ladovy tvorby a připomene tak dvojí výročí připadající na letošní prosinec – 120 let od Ladova narození a 50 let od jeho úmrtí. *Hastřmany a vodníky, ponocné a vánoční koledníky, kocoura Mikeše, kmotru lišku, dobrého vojáka Švejka a další protagonisty Ladova imaginárního světa doplní i několik zajímavých exponátů, které nebyly dosud vystaveny.*

◆ Komorní galerie fotografie J. Sudka, CZECH PHOTO, o. p. s. a HLAVNÍ MĚSTO PRAHA vás zvou na výstavu *BEZ DOMOVA* Dana Kyndrová – Grant Prahy, konané jako součást výstavy *Czech Press Photo 2007*. Výstava v Komorní galerii fotografie J. Sudka Maiselova 2, Praha 1, potrvá do 31. 1. 2008, otevřeno denně 11 – 18 hodin. (VOSA)

Redakční rozhovor

Výše nad Prahou leží Strahovský klášter premonstrátů, zasazen do letokruhů metropolitního města a kopce Petřína. Je provanut chorály mnichů a písněmi Pražanů, co měli a mají Strahov rádi. Kdo se zadívá pozorněji, uvidí před vchodem ubouraný kus hradeb, které tvořily opevnění Prahy. A zde na tomto dnes již nenápadném plácku stála strahovská vojenská brána, zbytečně zbouraná, jak to holt v Čechách umíme pěkně učinit a zdůvodnit. Asanace našťástí klášter nepostihla. Řád premonstrátů po roce 1989 zesílil a přizpůsobil se době. V areálu je činný pivovar s místním pivem – půl litr 60 Kč, anebo originální láhev s pivem na doma – 100 Kč. O kus dál je vinárna Peklo horoucí, knihovna, studovna, archiv, výstavní galerie. Digitalizují se rukopisy, pilně konají mše, žije tu a tvoří zdejší varhaník a eso české varhanní hudby Vladimír Roubal. Už zítra se opráší figurky dřevěných jesliček a vystaví v bazilice. Pocházejí od řezbáře Jana Floriána ze Staré Říše, jehož starší bratr vyřezal před léty jesličky pro Břevnovský klášter. Obdivovat se jim budou turisté, kterých na Strahov ročně přijde na 200 tisíc. Představeným je opat Michael Josef Pojezdny. Klidný a krásný muž, který do ticha kláštera dokonale zapadne.

Pane opate, s čím před staletími přišel řád premonstrátů do Prahy?

Zakladateli našeho kláštera jsou biskup Jindřich Zdík a kníže, později český král Vladislav. Ti pozvali premonstráty z porýnského Steinfeldu, aby na Strahově vytvořili první klášterní společenství. Stalo se tak v r. 1143. Každé řádové společenství má být ku prospěchu celé církve, ale zvláště místní církve na území, kde společenství žije. To se strahovští po staletí snažili plnit jak v oblasti pastorační, tak kulturní.

Jaké byly v průběhu staletí jejich nejvýznamnější osobnosti?

Velkých osobností bylo mnoho. Tedy jenom některé z nich: Jan Lohelius, obnovitel kláštera, který r. 1612 byl jmenován pražským biskupem, jeho nástupce Kašpar Questenberg, který založil na Novém Městě pražském kolej Norbertinum pro teologická studia členů řádu. Do doby jeho opatování spadá také jedna z největších událostí dějin premonstrátského řádu – přenesení zakladatele řádu sv. Norberta z Magdeburgu do Prahy. Další nástupce – opat Kryšpín Fuk se prosívali splavněním Vltavy v úseku svatojánských proudů. Dále budovatelé knihovnických sálů: Opat Jeroným Himhajem (teologický sál) a Václav Mayer (sál filozofický). A mohli by se jmenovat mnozí další, např. zakladatel obrazárny Jeroným Zeidler, budovatel kostelů např. ve Střešovicích Zikmund Starý atd.

Kde se premonstrátů v Čechách ještě nacházejí?

V naší republice jsou ještě tři premonstrátské kláštery Teplá, Nová Říše a Želiv.

Jak je velká strahovská farnost, sloužíte na Norbertově a jinde...

Strahovští premonstrátů působí nejen na Strahově, ale také na mnoha místech v Čechách, na Moravě i na Slovensku. Nejbližší farností Strahovu jsou Střešovice, Nebušice, dva bratři jsou ve farnosti sv. Ludmily, další větší společenství v Milevsku a okolí, v Jihlavě, na Sv. Kopečku u Olomouce atd.

Čím žije strahovská farnost – máte scholu, sbor, časopis, skauty?

O strahovské farnosti by se nejlépe vyjádřil její farář P. Hugo Zikmund. Na chodu farnosti se svým způsobem podílí celý klášter, a tak jen stručně. Mám radost, že do naší baziliky chodí hodně mladých rodin s dětmi, kterým se bratři věnují. Dobře působí farní charita, vydává se Strahovský zpravodaj, jsou zde společenství mladých i starších farníků. Mnozí jsou přitahováni i hudbou, díky našemu regenschorimu panu Vladimíru Roubalovi, vynikajícímu varhaníkovi, i jeho sboru.

Kolik má pražský řád premonstrátů členů dnes?

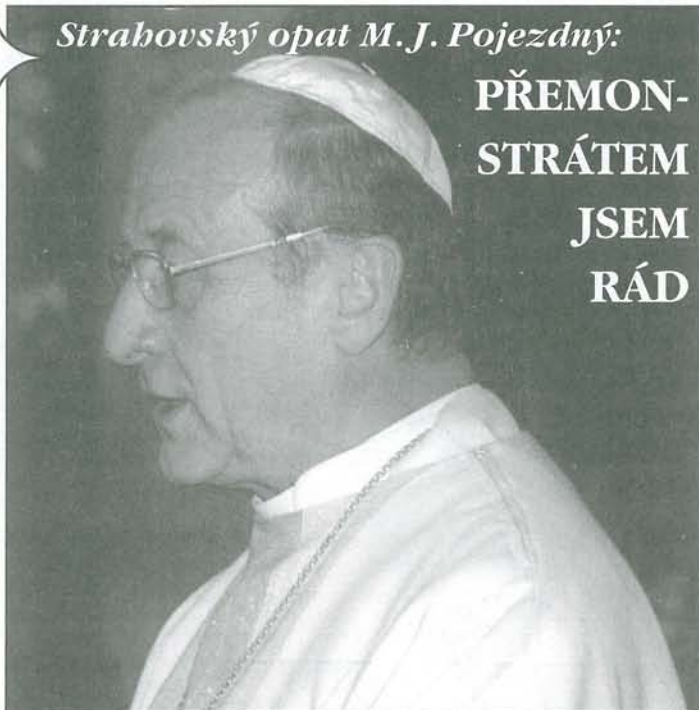
Ke Strahovu dnes patří sedmdesát pět premonstrátů. Někteří žijí v klášteře, většina působí ve skupinách, ve farnostech.

Co se udělalo nové a co se opravilo po r. 1989 v areálu kláštera a jaké máte blízké cíle?

K životu patří, podobně jako v každé rodině, i starost o hmotné věci. Chceme v dobrém stavu udržet popřípadě vylepšit, co naši předkové zbudovali. Od roku 1989 se něco podařilo. Vnější podobu může posoudit každý, kdo Strahov navštíví. Opravené byly fasády, částečně jsou opravené střechy, nádvoří, stále se pokračuje. V klášteře byl

Strahovský opat M. J. Pojezdny:

**PŘEMONSTRÁTEM
JSEM
RÁD**

opraven Teologický sál (Filozofický na opravu čeká), zřízena obrazárna, upraveny prostory pro život členů konventu i pro návštěvy. Největší radostí je, že se podařilo hodně udělat v bazilice. Jistě i další věci. Hodně je toho ještě před námi. Jak se říká: „Práce jako na kostele“. Nejdůležitější je dokončit opravy střech a věnovat se knihovně – Filozofickému sálu a novému okruhu pro návštěvníky, kterých je mnoho. Otázkou jsou jako všude – peníze.

Seznamte nás s kulturními akcemi v klášteře a pořadem bohoslužeb ve všední den a na svátky...

Mše sv. v naší bazilice jsou denně v 18 hodin, v neděli k tomu ještě v 10 hodin dopoledne. Konají se sem tam nějaké koncerty, pro badatele je otevřena bezplatně studovna při naší knihovně, konají se různé akce pro farní společenství včetně vzdělávání atd.

Pane opate, kolikátým představeným jste na Strahově, a kdo je z předchůdců Vaším vzorem?

Jsem sedmdesátým strahovským opatem. Poslední můj předchůdce – opat Bohuslav Jarolíněk zemřel v r. 1951 ve vězení. Na Strahově bylo mnoho vynikajících osobností. Byly různé obdarovány a svých darů dokázaly dobře využít. Všem byla společná horlivost pro dobro a krása. V tom bych se jim chtěl podobat.

Mohl byste nám prozradit, odkud pocházíte, kde jste chodil do školy, vystudoval, co je Vaším koníčkem, něco o Vaší rodině, povolání otce, příp. sourozenci, a proč jste zvolil právě premonstráty?

Narodil jsem se v Jihlavě, kde jsem se také od malička setkával s premonstráty. Tam jsem také chodil do školy až po maturitu na gymnáziu. Po maturitě jsem se hlásil na Bohosloveckou fakultu – bez úspěchu. Pracoval jsem v dílnách u Pozemních staveb. V r. 1962 jsem byl přijat ke studiu na Bohosl. fakultu v Litoměřicích. V r. 1967 jsem přijal kněžské svěcení, působil jsem v brněnské diecezi, od r. 1970 jsem na Strahově. Premonstrátem jsem se stal jako kněz v r. 1970 a r. 1987 jsem byl zvolen opatem. Co mě vedlo k premonstrátům? Jako kněz jsem cítil silnou potřebu patřit do nějakého společenství. Při tom se mi vybavovaly vzpomínky na působení premonstrátů v Jihlavě. Poznal jsem i vynikající osobnosti z jiných řádů, ale premonstrátská přitažlivost byla silnější. Premonstrátem jsem rád. Tatínek byl truhlářem, měl jsem moc hodnou maminku, rodičům jsem asi nadělal dost starostí. Měl jsem dva bratry, jeden už zemřel. Jsem Pánu Bohu moc vděčný za rodinu. Měli jsme se rádi. Mé koníčky? Hudba a hory.

V Břevnově se podařilo postavit nové varhany. Nenecháte se inspirovat?

Naše varhany nejsou až tak staré, co se týká stroje. Generální oprava byla kolem roku 1985. Pravda je, že regenschori má určité touhy, ale myslím si, že střechy jsou zatím důležitější.

Chtěl byste něco v závěru roku sdělit našim čtenářům?

Čtenářům přeji radostné a požehnané prožití Vánoc, stejně tak i všech dnů nového roku. Přeji hodně pokoje v našem neklidném čase. Bohatstvím pokoje, který pramení z dobrého vztahu k Bohu i k člověku, aby byli přínosem pro to, abychom se mohli těšit na budoucnost.

Děkuji Vám za rozhovor. Mgr. Pavel Krchov

Mezi námi v Břevnově VIII.

František Fárek v září 1945 se synem Jiříkem a manželkou. Vlevo stojí letec F. Fajtl.

O jednom hrdinném obyvateli Břevnova

Karel Blažek

Domnívám se, že nyní když slaví Břevnov sto let svého povýšení na město, by se slušelo napsat o jednom z obyvatel této slavné městské části naší metropole, která má své historické kořeny v dávné minulosti, o hrdinství Františka Fárka.

Byl stejného vlasteneckého ražení jako legendární skupina Tři králové (Václav Morávek, Josef Balabán a Josef Mašíň) a ostatní skuteční odbojáři, kteří neváhali obětovat své životy.

Samotní příslušníci tehdejšího Hlavního štábu Československé armády odletěli v utajení. Všichni by se nemohli totiž vejít do jediného letadla daného k dispozici jen dvanácti lidem Druhého oddělení. Ti měli po svém přistání řídit a pomáhat svým způsobem domácímu odboji v okupované vlasti.

František Fárek byl dlouholetým zkušeným zpravodajským důstojníkem již od vzniku Československé republiky v roce 1918. Nesložil ruce v klín ani v době po 15. březnu 1939, kdy nás okupovala německá armáda. Spolu s Aloisem Čáslavkou i dalšími se postarali v červnu a červenci 1939 o přepravu rodinných příslušníků do Polska těch důstojníků, kteří za podpory anglických zpravodajců odletěli v čele s plukovníkem Moravcem, tehdejší přednostou 2. oddělení HŠ v letadle Douglas DC-3. V Anglii přistáli v odpoledních hodinách ani ne den před okupací...

Část členů tohoto oddělení, která zůstala v Protektorátu, založila ilegální skupinu, říkali si konšelé. Ti informovali zahraniční odboj o aktivitách okupantů, zejména z hlediska vojenského, ekonomického a vnitropolitického. Skupina však byla gestapem odhalena a Fárek spolu s ostatními byl dopaden a odsouzen k mnohaletému pobytu v nacistických vězeních.

Spisovatel Vladimír Ježek z poznámek a písemné pozůstalosti napsal o životě Františka Fárka v chronickém uspořádání jeho vzpomínky. Jmenují se Stopy mizí v archivu. Dovolil jsem si ocitovat jejich doslovné znění z posledních stránek.

28. duben 1945

Od jihu jsme zaslechli nepravidelnou střelbu. Za chvíli nastal ve stodole nepopsatelný zmatek. Kdosi přišel se zprávou, že se venku vydávají brambory. První teplé jídlo po čtyřech dnech.

29. duben 1945

Kolona se prakticky rozpadla na malé skupinky. Většina dozorců během noci zmizela a zbylí si s námi nevěděli rady. Vraceli jsme se po silnici do Moosburgu. U mostu přes řeku Isar jsme se chtěli skrýt a počkat do příjezdu amerických jednotek. Místo nich na nás narazila hlídka zbraní SS. Řvali, abychom si odsud pospíšili, protože za chvíli vyletí most do vzduchu. Táhl jsem dál, přešli most a u cesty jsme narazili na jinou skupinu naší kolony. Pár kroků od nás stálo zásobovací auto transportu. U něho na patníku seděl dozorce. Vstal jsem a chtěl jsem ho požádat, aby nás vzal s sebou nahoru, když tu se mi ozvalo nad hlavou česky: „Nebav se s ním a nasedejte!“ Poznal jsem v hlase pod plachtou Oldu Šebestu, spoluvězně ze Straubingu. Po několika minutách jízdy jsme se dostali do palby. Olda vytáhl bílé prostěradlo a za-

čal jím mávat. Vtom naše auto zasáhli do motoru a zůstali jsme stát. Vyskákali jsme a schovali se ve zděné stodole u cesty. Dozorce běžel za námi. To ostatní jsem prožíval jako ve snu. Šebesta se večer vydal za proviantem a přitáhl pro všechny bohaté zásoby. Naše zesláblé žaludky však odmítaly přijímat potravu. Měli jsme jen jednu touhu – spát a spát.

30. duben 1945

Po rozednění jsem vyšel obhlédnout situaci. Všude panoval klid. Po chvíli jsem zaslechl přibližující se vrčení motoru. Po silnici se blížila bílá ambulance Mezinárodního červeného kříže. Dal jsem šoferovi znamení. Zastavil, a když jsem mu sdělil, že ve stodole je dalších patnáct vězňů, slíbil, že o tom uvědomí Američany. Za dvě hodiny přišel vyčouhlý americký pěšák a odvedl nás do domků na pravém břehu Isaru. Cestou nám nabídl cigarety, našeho jediného dozorce počastoval mohutným štulcem mezi žebra.

Ubytovali jsme se v moosburském vojenském domově, kde nás vojáci tylové roty zahrnuli všemožnou péčí. Nakrmili nás, vykoupali, převlékli do čistého prádla a uložili na bílé povleče-

né postele. Prohlédl nás vojenský doktor, ošetřil nejhorší zranění, píchl nám nějaké injekce a večer donesl léky.

Čtrnáct dní jsme se zotavovali a zvykali si na normální věci, jímž jsme po letech v německých věznicích odvykli, a na běžný způsob jednání s lidmi, před nimiž jsme se nemuseli stavět do pozoru a hlídat jejich pravačku. 15. května jsme se dozvěděli, že pojedeme do Čech. Nastoupili jsme do otevřených kamiónů, které nás dopravily do Chebu. Tam jsme náhodou zastihli transport, který večer odjížděl do Plzně.

16. květen 1945

Vracel jsem se domů služebním vozem svého přítele podplukovníka četnictva Bohuslava Zemanáka, na nějž jsem narazil v Plzni. Přejeli jsme demarkační čáru u Rokycan, a úměrně s tím jak jsme se blížili k Praze, se mi rozbušilo srdce. Hledání ulice Bezejmenná v Břevnově mi zabralo hodně času. Konečně jsem se trefil a stál před osamoceným činžákem číslo 1493. Před domovním vchodem stála nějaká paní. Ptal jsem se jí, zda tu bydlí Fárkovi. Zkoumavě se na mě podívala a pak se zeptala:

„A nejste náhodou vy sám pan Fárek?“

Když jsem přisvědčil, paní Fantová mě vřele přivítala.

Manželka odjela na nádraží, protože se doslechla, že se vracejí političtí vězňové. Můj klučina si hraje někde za domem s její dcerou. Velmi živě si pamatuji na setkání se svým synkem. Sousedka ho zavolala, a když přišel, sdělila mu, že dostal radostnou návštěvu.

„Ty jsi Jirka Fárek?“, zeptal jsem se.

„Ano, prosím.“

„Neznáš mě?“

„Já vás prosím neznám“, odpověděl rozpačitě.

„Já jsem přece tvůj táta“, vypravil jsem se

sebe.

Chlapec se zarazil a pak se mi s pláčem vrhl kolem krku.

„Táto, táto, táto!“

Manželka se vrátila domů pozdě večer. Kráčela smutně se svěřenou hlavou. Šli jsme jí naproti a radost ze setkání neumím popsat – nestačí mi slova.

Za dva dny se vrátil domů také můj starší syn Vladimír, který byl totálně nasazen v Německu. Spolupracovník z odboje plukovník Alois Čáslavka se zanedlouho ozval ze Stockholmu a brzy jsme ho i s rodinou uvítali v Praze.

Když jsem si přečetl, že v Praze 6, poblíž Pražského mostu v místech, kde padl před šedesáti pěti lety v boji s gestapem 21. 3. 1942 hrdina špkt. Václav Morávek, že jedním z řečníků při vzpomínkové pietní oslavě byl prof. Ing. Jiří Fárek CSc, první zástupce starosty městské části Praha 6, uvědomil jsem si, že to byl tentýž člověk, ovšem v pokročilém věku, který vítal svého otce v Břevnově v Bezejmenné, za okupace Namenlose Gasse a nyní v ulici Nad Kajetánkou 1493. Proto chci připomenout, že i František Fárek jako obyvatel Břevnova patří zapsat do kroniky jeho hrdinů.

AUTOSANATORIUM BRABEC

Markétská 1 / 28, 169 00 Praha 6

Poskytujeme služby:

- ◆ pneuservis
- ◆ opravy a údržba motorových vozidel
- ◆ příprava na STK, emise včetně zajištění
- ◆ odtahová služba nonstop

Otevírací doba: Po – Pá 7.30 – 17.00 hod.

tel.: 603 469 715

Naše poznámka

Sejdeme se na Marjance

Ve čtvrtek 29. listopadu byla potichu, bez hudby a řeči otevřena bageterie – kavárna na Marjance. Jen cvakl klíč ve dveřích a několik prvních hostů vstoupilo, zatímco na chodníku svištěla zednická kolečka s materiálem. Takto, téměř na zapřenou, byl po 50 letech obnoven provoz podniku, který dobře znaly celé generace. Od počátku 19. století zde stál hostinec na Bělohorské – kdysi Říšské ulice č. 35, a jak se zvyšoval dopravní význam silnice, zvyšoval se i význam zavedené živnosti. Hospoda dostala jméno po Marii Zemanové, která se po ovdovění znovu vdala. Jejím mužem se stal ranhojič a léčitel Jan Černý a oba se stali oblíbenými osobnostmi v širokém okolí. Jan Černý uměl pomoci lidem, chudým zdarma a Marie Černá, lidumilka, vedla hospodu. Každý pátek, kdy v Břevnově žebrači a bezdomovci směli po Bělohorské „jít žebrotou“, každého obdarovala, včetně dětí, které měla ve velké oblibě. Povědomost o těchto dobrých skutcích manželů bylo tak silné, že se hospodě začalo říkat U paní Marjánky či Na Marjance a když Marie Černá v roce 1862 zemřela, doprovázel ji – jak vzpomíná tehdejší místní pamětník F. Tatoušek – celý Břevnov. V 70. letech zavedený objekt kupují Tellingerovi a začíná nová a slavná kapitola jednoho z nejznámějších podniků v Praze, který po roce 1948 zlikvidovali komunisté.

Dnes tedy začíná dějství nové v pečlivě rekonstruovaných původních prostorách, kde Spolek břevnovských živnostníků zahajuje plesovou sezónu 26. prosince 2007 od 20 hodin, kdy pořádá Svatoštěpánskou taneční zábavu. Už jen prohlédnout staronové prostory stojí za to. Vážení, přijďte!

Mgr. Pavel Krchov

Spolek břevnovských živnostníků za přispění
Městské části Praha 6 pořádá povánoční veselici:

SVATOŠTĚPÁNSKÁ TANEČNÍ ZÁBAVA POP RVÉ NA MARJANCE

k ukončení oslav 100 let města Břevnova

ZAČÁTEK 26.12.2007 VE 20.00 HOD.

UKONČENÍ 27.12.2007 V 02.00 HOD.

K TANCÍ A POSLECHU HRAJE ORCHESTR GAMBIT
PŘEDTANČENÍ TK ASTRA - ČESKÁ KLASIKA
REPREZENTACE ČR - AKROBATICKÁ GYMNASTIKA
O PŮLNOCI „KRÁSA BEZ ZÁVOJE“

OD 19.HOD. PRO HOSTY PŘIPRAVEN PŘED MARJANKOU
TEPLÝ NÁPOJ „HRABĚNČINA HŘEJIVÁ HUBÍČKA“

PRO VŠECHNY JE PŘIPRAVENA KOLEDA

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

„MÓDNÍ TEXTIL“, BĚLOHORSKÁ 90, TEL. 233353392 (PANÍ ŠTASTNÁ)
INFORMAČNÍ KANCELÁŘ MČ PRAHA 6, BĚLOHORSKÁ 110 (MGR. KRCHOV)

SPOLEČENSKÝ ODĚV PODMINKOU.

Městská
část
Praha

6

SPOLEK
BŘEVNOVSKÝCH
ŽIVNOSTNÍKŮ

100

100 LET
MĚSTA
BŘEVNOV

Mladý sloupek

**Jarmila
Häringová:**

**JEN JAKO
VE VÁZE SNÍTKA...**

*Jen jako ve váze snítka
uprostřed zimy,
chudokrevná a řídká,
vykvetl jsi mi.*

*A těžko kvést, kde chladnou
setmělá kamna.
Taková kvítka hned zvadnou,
větvičko klamná.*

Vzpomínka na naše předky

Devadesát let od bojů pražských střelců v první světové válce

Josef Fučík

CAPORETTO 1917

Letošní, již devadesátileté výročí průlomu italské fronty u slovinského Kobaridu (Caporetta), patřícího k nejvýznamnějším událostem první světové války, prošlo u nás bez jakékoliv pozornosti. Naopak, před deseti lety během tehdejšího kulatého výročí vyšla v našem tisku řada „objevných“ článků o této operaci jako prvním blitzkriegu (bleskové válce) a jejím hrdinovi Erwinu Rommelovi. Při tom nepadlo u nás slovo o tom, že za dramatického podzimu 1917 bojovaly na italské frontě desetitisíce českých vojáků, účastníků se bojů v doznívajících sočských bitvách i během tažení do nitra Benátska. Připomeňme si v tomto článku tyto události a z nich alespoň účastní pražské 21. střelecké (zeměbrancecké) divize a trpkého osudu, jenž na Soči postihl její 8. střelecký pluk z pražského Pohořelce.

Italská válečná katastrofa roku 1917 byla pro mocnosti Dohody, těsně již tak vývojem bojů na západní frontě, nemilým překvapením a vyvolala u mnoha jejích politiků depresivní nálady. Vždyť dosavadní situace na takzvané Jihozápadní (italské) frontě zdaleka nenasvědčovala, že by mohlo dojít k takovému zvratu situace. Naopak, když Itálie 23. května 1915 vyhlásila Rakousko-Uhersku, svému dosavadnímu vojenskému spojenci válku a vrhla celou sílu své čtvrtmilionové polní armády proti rakouským hranicím, jevíly se italské vyhlídky jako velmi optimistické. Habsburská monarchie, jejíž síly těžce zápolily s ruskou početní přesilou v Haliči, byla v té době schopna sdržet své hranice s Itálií jen nepočetnými, převážně teritoriálními jednotkami, které zpočátku jen stěží odrazily stále silnější italské útoky. Avšak během tří let, v jedenácti bitvách na hraniční řece Soči, se postupně posilované rakousko-uherské sočské armádě dařilo protivníka odrazet a zabránit mu v proniknutí na území monarchie. Konečně odvácení tohoto nebezpečí však statické sočské bitvy nemohly přinést. Rakousko-uherské armádní vrchní velení si bylo dobře vědomo, že pouhá obrana nestačí. Riziko dalších italských útoků přetrvávalo a bylo jasné, že zvrat může přivodit jen vlastní útočné operace. Na ni však neměla rakousko-uherská vojska na Soči dostatek sil a jediné řešení spočívalo v německé pomoci.

Němci, vědomi si pozitivních účinků zvratu na italské frontě pro své záměry, vyčlenili pro navrhovanou ofenzivu, přes těžké boje u Verdunu, šest pěších divizí a mohutné uskupení polního dělostřelectva.

Z těchto a dalších pěti rakousko-uherských divizí byla vytvořena 14. armáda, jejímž velením byl pověřen německý generál Otto von Below. K útoku tohoto svazu se měla z jihu připojit rakousko-uherská vojsková skupina generálplukovníka Svetozara Borojeviče de Bojna s jeho 2. a 1. sočskou armádou. K pokusu o průlom do italského vnitrozemí byl zvolen prostor mezi (dnes slovinskými) městy Bovec a Tolmin na horní Soče a jejím konečným cílem se mělo stát překročení italských hranic a proniknutí k řece Tagliamentu, vzdálené asi 70 kilometrů.

Předehra na Banjšicích

Předpoklady k takové rozsáhlé, složité a riskantní operaci obou spojeneckých armád ve vysokohorském prostředí a za boje s početným a silným nepřítelem s množstvím dělostřelectva, se vytvořily v jedenácté sočské bitvě. V ní se italská 2. armáda gen. Capella krátce předtím, od poloviny do konce srpna, pokusila prolomit rakousko-uherskou obranu nedaleko odtud, na náhorní planině Banjšic (asi 20 kilometrů jihovýchodně od Kobaridu). Z tohoto nástupiště pak chtěli Italové proniknout do hloubky rakouského území, což by s jistotou vedlo ke zhroutilí celé sočské fronty a ochromení rakousko-uherského protivníka.

K obraně banjšické planiny byla určena 21. střelecká (do roku 1915 zeměbrancecká) divize, jež byla nejsilnějším českým svazkem rakousko-uherské branné moci. Na jaře 1917 představovala účtyhodnou bojovou sílu. Měla se všemi přidělenými a posilovými prostředky 12 střeleckých praporů (asi 7800 střelců), 96 kulometů, 8 pěchotních děl, 26 dělostřeleckých baterií (156 hlavních), 25 minometných čet (50 hlavních) a 4 světlometné čety. Celkový stav živých dosahoval téměř 33 000 osob a 7000 koní. Měla nejen své vlastní polní pekárny a jatky, ale i kompletní vybavení ke stavbě válcovaných cest.

Divize byla odvolána z východní fronty od ukrajinské řeky Dněstru; její první železniční transporty dorazily 4. června 1917 do slovinské Kněže. Odtud pochodovaly její pluky k frontě, kde zaujala obranu podél východního břehu Soči od Desklí k Logu. V tomto 13 kilometrů širokém pásmu mohla divize vytvořit jen řídkou obranu z plzeňského 7. a píseckého 28. střeleckého pluku za řekou. Bližší zálohu tvořil pražský 8. střelecký pluk na Bělo brdu (k. 715), v hloubce pak chebský 6. střelecký pluk v výšinách Jeleniku a Golku, kde se též rozvinula většina dělostřelectva. Divize se tak ocitla na směru italského hlavního úderu, jímž Comando Supremo hodlalo prolomit rakousko-uherskou frontu a proniknout přes náhorní planinu Banjšic a Trnovski Gozd do hloubky monarchie. Pro první úder měl Capello k dispozici (mimo podpory záložních sil) 19 pěších divizí, 850 dělostřeleckých hlavních a četnou leteckou podporu.

Začátkem srpna 1917, po dvouměsíčním klidu, oznámila silici italská dělostřelecká palba, doprovázená leteckým bombardováním, začátek 11. sočské bitvy. Do 12. 8. se bitvě dělostřelectva stupňovalo do hrozivého inferna. Pozice střelců na předním okraji obrany u řeky se ocitly v troskách, ztráty narůstaly a spojení s velitelstvími brigád a divize bylo zničeno.

V noci z 19. na 20. 8. nastoupila do útoku italská pěchota, která překonala řeku po mostě u Kanalu a na dalších válečných přechodech. Jejím prvním náraz u Logu a Desklí byl veden na písecký 28. střelecký pluk, jemuž se dařilo držet obranná postavení i ráno 20. srpna. Jemu na pomoc poslal zastupující velitel divize generálmajor Haas záložní pražský 8. střelecký pluk. Prošel však noční dobu, a tak pluk sestoupil od Kanalského Vrhu v denním světle a bez zabezpečení, se stal snadným cílem italského dělostřelectva. Než sestoupily jeho pochodové proudy z holých svahů k řece, byl téměř zdecimován.

Přechodně se poté podařilo zastavit italskou přesilu u Morska, Vrhu a Belo brda. Vzhledem ke znač-

ných ztrátám byla obrana divize tvořena improvizovanými opěrnými body a ohnisky ze zbývajících sil těžce postižených jednotek. Za vtrvalé italské dělostřelecké palby, pokrývající nyní celé Banjšice, tak zaujaly zbytky střeleckých pluků 8. a 28. obranné postavení nad údolím Avčeku. Do bojů byla zasazena poslední záloha – chebský 6. střelecký pluk.

Dne 21. srpna nastala krize obrany na celém úseku. Za gigantickým palebným valem se na obránci valily vlny italské pěchoty. Na bojišti vládla neuvěřitelná vřava, viditelnost se ve sloupech dýmu a zvířeneho prachu měřila na desítky metrů. Prořídlé jednotky bojovaly bez spojení a vzájemného dotyku, docházelo střelivo a ruční granáty. Italské síly se tlačily k dominantě Jeleniku; přesto střelci jejich postup v ústupových bojích houževnatě odráželi, navzdory dalším hrozivým ztrátám. V dalším dni však padl Jelenik i Golek a ústup celé rakousko-uherské sestavy poté pokračoval v nepřetržitém bití italského velkorážového dělostřelectva.

Za této situace zamýšlelo rakousko-uherské velení planinu Banjšic vyklidit. Avšak mezitím, 25. srpna, úderná síla italského útoku ochabla, dostavilo se vyčerpání sil a nedostatek munice. Italský postup se zastavil a Capellovy jednotky začaly přecházet do obrany. To umožnilo vyvést těžce postiženou 21. střeleckou divizi z boje do zálohy a uspořádání k Čepovanu. Byl to prakticky již stín dřívějšího tělesa, početní stavy klesly na minimum, u většiny rot zůstaly jen hloučky střelců.

Svůj úkol však zeměbranci pražské divize splnili. Protivník byl zastaven, aniž dosáhl svého cíle – průniku do rakouského vnitrozemí. Jedenáctá sočská bitva byla k tomu poslední příležitostí, již ani s nespočetnými silami a za dělostřelecké palby, která si v ničem nezadala s boji u Verdunu, nedovedl využít. Strategická iniciativa tak přešla na rakousko-uherskou stranu.

Jednadvacátá střelecká divize se po doplnění svých početních stavů již postupu k Piavě nezúčastnila. Byla krátce po zahájení rakousko-uherské ofenzivy přesunuta do jižních Tyrol, kde byla po celou zimu zasazena do nových vysokohorských bojů. Na italské Planině sedmi obcí, u Asiaga, se střelci nyní bili ve sněhových přívalech o vrcholy téměř dvoutisícových hřbetů. Do ukončení války bylo daleko a smrt byla stále všude kolem.

Průlom u Kobaridu

Po příchodu německých divizí ze západní fronty a za rozsáhlých materiálních příprav se tak karta obrátila. Ofenziva německé 14. armády a rakousko-uherských vojsk na Soči byla zahájena krátce po druhé hodině ranní 24. října 1917. Na počátku mohutné dělostřelecké přípravy útoku bylo zpočátku užito i chemické střelivo. Na tisíc plynometů německého ženíjního praporu č. 35 chrličlo od úpatí Rabelniku, v pravidelně opakovaných salvách po dvou až třech stech ranách, miny se směsí dusivých plynů na protilehlé svahy, kudy probíhaly zákopy obrany italské 2. armády.

Překvapivý plynový útok měl drtivé účinky. Mnozí italské vojáci v úkrytech zemřeli, aniž se stačili probít ze svého spánku a nasadit si plynovou masku. Ti, kteří tak stihli učinit, hynuli jen pomaleji a bolestivěji, neboť filtr italské „univerzální“ masky byl proti německé směsi plynů, tzv. modrému kříži, neúčinný.

Po několika hodinách palby polního dělostřelectva, kolem osmi ráno, se v mlze a dešti zvedla pěchota útočníků na tolminském a za hodinu poté na boveckém úseku fronty. Útočné vlny mířící k horským hřbetům Matajuru a Kolovratu a k hraniční řece Natisone (Nadiže) prolomily první italská postavení jediným náběhem. Během dne pronikly divize útočníků do hloubky až 25 kilometrů. Za nimi zůstalo prvních 15 tisíc italských zajatců a na jeden tisíc opuštěných děl.

Po tomto počátečním úspěchu se útočící divize v dalších dvou dnech zmocnily italských vysokohorských postavení na Kolovratu, Stolu, Matajuru a Globočaku. Již 27. října začaly jejich hlavní síly, za sněhových bouří, vycházet z hor a zamířily do benátské roviny. K nim se od jihu přidávaly síly rakousko-uherských sočských armád. Ústupem z hor ztratil italský vrchní velitel gen. Luigi Cadorna všechny vhodné prostory, v nichž chtěl otřesené síly italské 2. armády zastavit. Nezbylo, než se dát na rychlý ústup k řece Tagliamentu. Tím byl průlom italské fronty dokonán a spojenci dosáhli během čtyř dní nejen svého plánovaného cíle, ale i jednoho z nejvýznamnějších vítězství první světové války. V této fázi bojů padlo do zajetí více než 200 tisíc Italů a bylo ukouřeno nepřehledné množství válečného materiálu.

Po obtížném přechodu Tagliamenta, jehož vzdutý proud tvořil mohutnou překážku širokou až jeden kilometr, pokračoval v prvních listopadových dnech italský úprk k záhytnému prostoru v hloubce benátského území. Tvořila jej řeka Piava, za jejímž západním břehem se usilovně budovala silná obranná postavení. Proto se ani německo – rakousko-uherský spojenci, ač dosáhli plánovaného cíle, na Tagliamentu nezastavili. Celá obrovská masa obou protivníků se tak dále valila k jihozápadu.

Kolem 10. listopadu pronikly jednotky rakousko-uherské 1. a 2. sočské armády k Piavě. Pokus o přechod řeky z chodu by se stal bez vydatné dělostřelecké podpory riskantním dobrodružstvím. Většina

Popisky k obrázkům:

1. Vojáci 8. střeleckého pluku před odchodem do války na Pohorelci. Nepoznáváte někoho z vaší rodiny?
2. Náčrt situace před průlomem fronty u Kobaridu (Caporetta)
3. Čepicový odznak pražské 21. střelecké divize

dělostřelectva dosud překonávala vodní toky daleko za pěchotou a muniční kolony vázly v blátě na přísunových cestách, které se nyní prodloužily téměř o 200 kilometrů.

Otázka, jak dále pokračovat v ofenzivě, se stala naléhavým předmětem jednání představitelů obou spojeneckých armád; 24. listopadu se k tomu setkal generál von Below s rakouským císařem Karlem a jeho šéfem generálního štábu generálplukovníkem Arzem. Hlavním problémem zůstávala doprava zásob k živému boji, vždyť každá z početných divizí by k tomu denně potřebovala stovky tun munice a dalšího materiálu.

Dne 3. prosince 1917 vydán rozkaz k zastavení bojů. Krátce poté se německé divize začaly vracet na západní frontu. Rakousko-uherská vojska přešla v blátě nehostinných zákopů podél východního břehu Piavy do obrany a jejich vojáci měli před sebou dlouhou zimu plnou chladu, vody a sněhových přeháněk z hor, krvavých střevních katarů a horečnatých nemocí. Za řekou každým dnem sílil dobře živý a nově vyzbrojený italský protivník, posílený navíc britským a francouzským armádním sborem a početnými eskadronami spojeneckých letounů.

Blesková válka a Erwin Rommel

Před deseti lety, u příležitosti osmdesátého výročí Caporetta, vznikla zásluhou zahraniční polovičaté a povrchní publicistiky legenda o této říjnové operaci 1917 jako o první bleskové válce (Blitzkrieg) v novodobých válečných dějinách. Této atrakce se tehdy nekriticky chytla i naše média a Caporetto „blýskalo“ se ve všech možných tiskovinách.

Autoři tohoto tvrzení nebrali v úvahu, že takový typ operace je umožněn pouze rychlým pohybem účinných útočných klínů a mohl tedy vzniknout až za jistého stupně rozvoje vojenské techniky (bojových vozidel schopných palby a přepravy jednotek).

Za útoku u Kobaridu nic takového nebylo k dispozici a tempo postupu bylo tedy dáno hranicemi fyzických možností mužů a koní, pohybujících se ve vysokohorském terénu a překonávajících poté řadu rozvodněných řek – Soču, Judrio, Torrente Tore, Tagliamento a Medunus Livenzou.

Za Tagliamentem narážela postupující vojska na rostoucí odpor italských záloh. Postup navíc zpomalovaly rozježděné blátivé cesty a na řekách se ve vzdutém proudu jen obtížně hledaly brody. O hladkém pronásledování a obklíčování prchajících italských jednotek, ke kterému nabádaly rozkazy vyšších štábů (a podle nichž patrně vznikla celá ta „bleskoválečná“ literatura), nemohlo být řeči. Navíc chybělo i vlastní jezdeckto, jehož pluky zůstaly za pěchotními proudy daleko vzadu, v přeplněných údolích.

Hrdinou tohoto mýtu o blitzkriegu se stal, v početné řadě (dnes především italských) publikací Erwin Rommel, známý spíše z druhé světové války jako generál německého wehrmachtu a velitel afrického sboru (Afrikakorps). Autoři těchto prací mu přičítají jednu z klíčových úloh v bojích u Kobaridu a nekriticky ho líčí jako strategického génia a strůjce bleskové války.

Tyto hagiografické práce neberou vůbec na zřetel Rommelovo velitelské zařazení v první světové válce. Erwin Johannes Eugen Rommel byl v roce 1917, ve svých šestadvaceti letech, nadporučíkem württemberského horského praporu (o 1300 mužích), jemuž velel major Theodor Sproesser. Rommel byl tedy subalterním důstojníkem, který u Kobaridu velel průzkumnému odřadu asi 300 mužů. Je pravda, že s ním rychle pronikal do mezer v rozpadávající se italské obraně a neméně rychle postupoval v čele útočících vojsk (což je normálním úkolem každé průzkumné jednotky). Je nesporné, že byl energickým a průbojným vojákem, avšak jak je zřejmé, působil na taktické úrovni a do operačních či dokonce strategických záležitostí neměl možnost vůbec zasahovat. Konec konců, jako strateg se Rommel neprojevil ani ve svém vysokém postavení za druhé světové války.

Rommelova legenda je postavena na tom, že byl (spolu se svým velitelem Sproesserem) vyznamenán vysokým řádem Pour-le-Mérite za proniknutí na výšiny Kolovratu, dobytí italských postavení na Matajuru (29. 10.) a poté (v polovině listopadu) obsazení Langarone. Byl to od něj a jeho vojáků jistě fyzicky mimořádně zdatný výkon. Útočili však na demoralizovaného a prakticky již poraženého nepřítele. Ke své popularitě přispěl Rommel i tím, že své boje roku 1917 pečlivě zaznamenával do svého deníku, opatřeného i zajímavými náčrtky, což po válce zveřejnil v knize „Pěchota útočí (Infanterie greift an)“, která se poté stala jistou biblí německého pěšáka.

Milion českých veteránů

Po listopadu 1989 vyhlásila i naše republika 11. listopad za památný „Den válečných veteránů“, čímž se připojila k ostatním zemím civilizované Evropy. Tento den připomíná uzavření příměří na (západní) frontě v roce 1918 a tedy konec první světové války (na východní frontě byl uzavřen brest-litevský mír již 3. března; na italské frontě podepsáno příměří 3. listopadu). Je to zároveň den vzpomínky na všechny padlé vojáky Velké války a uznání všem, kteří čestně a statečně bojovali, čímž plnili svou přísahu a občanskou povinnost. Uvede-li naše televize k tomuto dni opakovaně úryvky dobových dokumentárních filmů ze západní fronty a poté krátkou reportáž z brit-

ského vojenského hřbitova ve Flandrech, je to jistě chvályhodné – avšak zároveň truchlivé, když nepadne ani nejmenší zmínka o více jak čtvrt milionu českých vojáků padlých v první světové válce, ležících v hromadných hrobech na Ukrajině, v Polsku, východním Slovensku, Rumunsku, Srbsku, Albánii, Rakousku a hlavně Slovinsku a Itálii.

Dosud stále působí dojemně jednotný ideologický přístup českého nacionalismu a komunismu, jenž v minulosti vymýtil tyto vojáky rakousko-uherské armády z naší historie jako živel, bojující na „špatné straně“. Téměř milion českých mužů, často poté haněných či zesměšňovaných, postupně nastoupil do války na výzvu svého, dnes již neexistujícího státu a vědom si své občanské povinnosti a závazku přísahy, v drtivé většině čestně a statečně bojoval až do posledních válečných dní. Nebylo v naší zemi rodiny, z níž by nepocházel některý z nich. Oživujeme-li dnes jejich památku, je to jen malá splátka dluhu, který k této velké skupině našich předků máme.

Textil – pletací příze

Irena SLUKOVÁ

Bělohorská 96, Břevnov, tel.: 220513083

Nabízí kromě pletacích přízí také pánské a dámské prádlo, kapesníky, punčochové zboží, dále široký sortiment kojeneckého a dětského zboží a velký výběr ložního prádla. Dále nabízíme prošívané protialergické deky a polštáře Klinmam. V obchodě již zavedena čistírna a katalogový prodej Quelle.

Otevřeno: Po – Pá 9⁰⁰ – 12³⁰, 13⁰⁰ – 17³⁰ hod.

**Přejeme našim zákazníkům
příjemné vánoční svátky
a hodně zdraví v roce 2008!**

PAPÍRNICTVÍ

Tomáš Pokorný

Bělohorská 126, Praha 6 – Břevnov, tel.: 233 358 211

*Zveme Vás
k vánočním nákupům
do naší prodejny.*

Otevírací doba – prosinec:

Pondělí – Pátek: 8³⁰ – 18⁰⁰ hod.

Sobota – Neděle: 9⁰⁰ – 17⁰⁰ hod.

- hračky pro kluky i holčičky za dobré ceny
- velký výběr stolních a nástěnných kalendářů a diářů na rok 2008
- dárkové psací soupravy zn. Parker, Pilot, Waterman, Pentel
- exkluzivní diáře FILOFAX, ADK

MUDr. I. Lazarevová:

Budme sami sebou III.

Končí rok 2007. Je čas bilancování a nových předsevzetí. Zamyslete se se mnou nad tím jak diletantsky jsme provedli sametovou revoluci. Ignorovali jsme pravidla hry, ale co je horší, všelidskou historickou zkušenost.

V době převratných politických změn je silný stát s vysokou autoritou nutným předpokladem pro řízení, organizaci a kontrolu těchto změn.

Změnili jsme politicky systém i ekonomiku, ale nenahradili jsme komunistickou internacionální materialistickou ideologii jinou filozofií.

Filozofií, která by znovu obnovila kredibilitu a autoritu státu a stmelila národ pro společný cíl: provést chytré přeměnu systému, získat jistotu v sounáležitosti a národní hrdosti.

Proč se nám to nepodařilo?

Obávám se, že naše vládnoucí strany, především pravicové, si nevšimli, že jejich úloha byla: provést politické a ekonomické změny, ale za co nejmenších finančních a morálních ztrát.

Tuto roli nesplnily.

Jejich filozofií se staly bulváry písčíc o aroganci a sprostotě mezi politiky, o jejich milenkách, nemanželských dětech a jiných klepech.

Hádky a osočování v mediích, pití z flašky v parlamentu, lítající facky – to byl jejich styl.

Filozofií byly a jsou slogany typu: „ono to vyhnije“ „vše vyřeší trh, co nejméně státu“.

18 let po sametové revoluci stále „vyhnívají“ české dráhy, některé nemocnice atd.

Logickým důsledkem byl pokles důvěry ve stát. Autorita státu klesala a klesá.

Naši politici by měli vědět, že s klesající autoritou státu stoupá kriminalita, korupce, nejistota, agresivita mládeže, nezáměr až apatie populace, nakonec klesá pracovní výkonnost a mění se hodnotový systém.

Morální dopady začaly špatnou náladou.

Finanční ztráty jsou veliké, žijeme je každý den. Promarnili jsme obrovský majetek.

Dnes tito politici představují ekipu bezhlavých rytířů – bez uší, očí a bez mozku, kteří chaoticky, bezkonceptně bloudí nejen naší, ale i evropskou krajinou a ač slepí a hluší nestoudně vnučují lidem svou neúspěšnou cestu.

Cela tisíciletí hledali mocní světa jak vést masu k poslušnosti.

Již staří Egypťané pochopili význam autority při uplatňování moci. Našli svou cestu k jejímu prosazení. Faraón umocňoval svou autoritu tím, že je on sám vtělením nejmocnější autority – boha.

Až do konce 16. století byly v různých civilizacích, v různých státech, v různých částech světa – filozofie náboženské, které přímo i nepřímo ovlivňovaly světskou moc nebo se přímo na ní podílely.

Celý středovek byl panovník úzce spjat s náboženskou božskou autoritou.

Ve 20. letech 17. století vstupuje v Evropě do politiky nový fenomén – národ, masa lidí se stejnými základními cítěmi, hovořící stejným jazykem.

Geniální katolický kardinál a zároveň státní tajemník francouzského dvora, maquiavelský Richelieu zakládá ve Francii novou státní filozofii: etatismus (státnost) a nacionalismus.

Richelieu ví, že pokud má Francie přežít rozpínající se Habsburky a třicetiletou válku – musí posílit autoritu moci, tj. krále a sjednotit lid Francie v jeden národ.

Za základní smelující prvek pokládá Richelieu společný národní jazyk a proto zakládá Academie Francaise, která společný jazyk, francouzštinu, vytvořila.

Richelieu strach z boha doplňuje národní motivací.

Země je úspěšná, protože Richelieu podřizuje vše – národním zájmům Francie.

I v 21. století se Francie řídí národní filozofií – a nejen Francie.

Většina zemí od této chvíle překonávala těžká období ve jménu boha a národa.

V současné době stále fungují náboženské filozofie: potykáme se s islámem jako s politickou mocí v arabském světě, pro Židy hlavní filozofií je židovské náboženství, diaspora spojovala židy v těžkých obdobích, významnou roli má katolicismus v Itálii, v Polsku, na Slovensku, v Jižní Americe.

Mnohé národy mají náboženskou filozofii za sebou (my patříme mezi ně), většinou vyznávají filozofii národní.

Jak to bylo u nás?

Vyspělý a mocný středověký český stát prohrává na Bílé hoře svou samostatnost nejen proto, že jeho mocenská stavovská organizace byla zastaralá proti nově vznikajícím moderním, silným, centralistickým statním útvarům, ale také proto, že Habsburkové jsou významně podporováni Vatikánem a řídí se jednoznačně jednotnou – katolickou filozofií.

Po Bílé hoře nastupuje likvidace české šlechty, konfiskace majetku. Po mučivé třicetileté válce doba útlaku a násilné germanizace.

Teprve Velká francouzská revoluce, zrušení nevolnictví a napoleonské války k nám přinášejí národní uvědomění a vzájemnou sounáležitost, které vyzrávají do národního obrození.

Bylo to národní obrození, které nás dovedlo ke svobodě v roce 1918.

Vlastenectví a zdravý patriotizmus přetrvávají v Českých zemích do 2. světové války.

Obě totality, od roku 1939 do roku 1989, potlačovaly jakýkoliv projev vlastenectví a okamžitě mu dávaly nálepku fangličkaření, maloměšťáctví, šovinismu atd.

Tehdy to byl útlak a teror, dnes je to manipulace.

Nenechme se manipulovat, my všichni velmi dobře víme že máme rádi svou vlast.

Zkusme to dát najevo i v jiných situacích než je příjezd českých mistrů světa v hokeji.

Naučme se vyvěšovat národní vlajku.

Máme mnoho důvodů se radovat, že jsme Češi. Spojuje nás láska k naší historii, obdiv k našim velkým předkům, k našim kulturním tradicím, k našemu starému, dobrému, českému jazyku.

Spojuje nás respekt a láska k našim školním báječným učitelům.

Spojuje nás společná práce, ve společné krásné zemi, kde jsme doma.

Náš domov předáme dále dětem, aby i ony pokračovaly v našem díle.

Nenechme se připravit o národní důstojnost a národní hrdost – zasloužíme si ji.

Nenechme se ponižovat a rozpustit ve velkých celcích, už jsme to zažili.

Vyžadujeme rovnoprávné respektující chování od druhých – sami nebudeme patolízaly.

Jsme good, nebojme se být vlastenci. Budme sami sebou.

Pánská, dámská a dětská

*** OBUV IVA ***

Nově zaveden prodej nadměrné obuvi

Široký výběr pánské a dámské obuvi značky ARA

Bělohorská 97/232, 169 00 Praha 6 – Břevnov
Tel.: 220 513 913

Prodejní doba: Po – Pá 9.00 – 18.00 hodin

Hezké prožití vánočních svátků přeje:

PAVEL JAKL
OPTIKA – KNIHA

Praha 6 – Břevnov
Bělohorská 58
Tel.: 233 350 084

PILOUN

Praha 6
s.r.o. Bělohorská 65
vchod ze Zúžené ul.

*Přejeme
všem zákazníkům
vše nejlepší v roce 2008!*

tel./fax: 233 356 236

VETERINÁRNÍ OŠETŘOVNA BŘEVNOV

Bělohorská 61 (Drinopol) – MVDr. Josef Kubeček
Tel.: 233 352 424 – MVDr. Zora Urbanová

Vážení zákazníci, dovolujeme si vás upozornit
na změnu ordinačních hodin během
vánočních svátků

22. 12. až 26. 12. 2007 9 – 12 hod.
(s pohotovostním příplatkem)

27. a 28. 12. 2007 8 – 22 hod.

29. 12. 2007 až 1. 1. 2008 9 – 12 hod.
(s pohotovostním příplatkem)

Příjemné prožití vánočních svátků a mnoho štěstí v novém roce 2008 vám přeje kolektiv veterinární ošetřovny

Příjemné svátky
a stálé zdraví
v nadcházejícím roce 2008 přeje
svým zákazníkům a čtenářům Břevnovana

**BŘEVNOVSKÁ
PEDIKÚRA**

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

HODINÁŘSTVÍ

Vladimír Neureutter

- Opravy starožitných hodin
- Výkup • Prodej

Bělohorská 148, 169 00 Praha 6 – Břevnov
Tel.: 233 355 620

Prodáváte byt, dům, chatu

nebo pozemek?

Jde to jednoduše, rychle
a bezpečně. Máme 30 let
zkušeností v 60 zemích.

Ing. Libuše Humplová
libuse.humplova@remax-czech.cz

731 618 384

RE/MAX Invest, Velehradská 1, Praha 3
info-linka zdarma 800 222 223, www.remax-czech.cz

Břevnovská lékárna

Bělohorská 54, 169 00 Praha 6 – Břevnov

*Všem čtenářům
časopisu BŘEVNOVAN přejeme
hodně štěstí, zdraví
i osobní spokojenosti
v roce 2008
a svým věrným pacientům a zákazníkům
děkujeme
za projevenou důvěru.*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Listopad – prosinec 2007

Přejeme všem jubilantům stále a pevně zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Listopad 2007

Jaroslav Hudera, Střešovice	22. 11. 1926
Viktor Křivonoska, Malý Břevnov	27. 11. 1927
Jan Odvárka, Břevnov	9. 11. 1945
Miloš Kasal, Ruzyň	13. 11. 1946

Prosinec 2007

Dagmar Bartlová, Břevnov	8. 12. 1925
Dr. Zdeněk Mahler, Břevnov	6. 12. 1928

Oznámení

14. září 2007 zemřela paní Aegida NERADOVÁ z Břevnova v poželnaném věku 90 let. Poslední rozloučení se konalo v kruhu rodinném. Paní Aegidu Neradovou znali už jen nejstarší Břevnováci, stejně jako její životní osud. Byla dcerou zámožného obchodníka s obrazy Rudolfa Ryšavého, jehož schopnosti a bohatství nedalo některým místním lidem spát. Rodina tak byla v 50. letech minulým režimem značně poškozena. (Psalí jsme o tom v č. 3/4 2007.) Paní Aegida Neradová-Ryšavá byla do posledních týdnů čipernou ženou, která si zachovávala bystrou hlavu. Po její rodině – kromě vzácných obrazů v Národní galerii – zůstane v Břevnově pomístní název louky Ryšavky v předpolí Břevnovského kláštera, kam až zasahovala z návsi jejich zahrada. A s paní Neradovou jakoby odešel další z místních rodů, neboť oba její synové a vnoučata už po léta žijí v Holandsku.

V sobotu 10. listopadu 2007 v 10 hodin dopoledne zemřela po krátké nemoci, posilněna svátostí nemocných v kruhu svých spolusester v klášteře v Praze – Krči sestra M. Akvinela LOSKOTOVÁ, zakladatelka Domova sv. Rodiny na Petřínách a v Liboci v 84. roce věku a 61. roce řeholního života. Všechny své síly a schopnosti věnovala výchově a ošetřování postižených dětí a mládeže, o které se pečlivě starala nejprve v ústavech v Horní Poustevně a pak i v obou domovech v Praze, kde pro ně vytvořila prostředí proniknuté vírou a láskou. Rozloučení se sestrou Akvinelou se konalo v pátek 16. listopadu při zádušní mši svaté v bazilice Petra a Pavla na Vyšehradě, kde byla též uložena do hrobu sester.

Různé

Redakce časopisu Břevnovan hledá **inzertního spolupracovníka**, nejlépe studenta – studentku, pro nabídky a opatřování inzerce.
Tel.: 233 358 350, 732 243 922
E-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz

Upozorňujeme čtenáře na možnost popřát v Břevnovanu svým blízkým, přátelům či sousedům. Tato rubrika je pro čtenáře zdarma.
Redakční číslo: Mgr. Pavel Krchov – tel. 732 243 922

Byty - výměny - podnájem - koupě

- Výměním velmi pěkný obecní byt 3 + 1 plus hala uprostřed, balkon, v 100 m², 2. p. v cihlovém domě na Bělohorské ulici v Praze 6 Břevnově – dům i byt po rekonstrukci, kompletní nová elektroinstalace, parkety, nová dlažba – za obecní menší 3 + 1 (i v panelovém domě), 3 + KK nebo 2 + 1, kolem 60 m² v Praze 5, 6 případně i jinde mimo centrum. Perspektiva privatizace bytu vítána. Tel.: 724 840 393, brona.j@tiscali.cz.
- Čtyřčlenná mladá rodina vymění obecní byt 1 + 1 v Břevnově za větší obecní byt v Břevnově nebo v Praze 6. Tel. 608 070 899, zn. Dohoda.

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Nikoliv univerzální, ale ryze barokní varhany, které byly vyrobeny a osazeny do Břevnovského kláštera, vyvolávají stálou pozornost návštěvníků a odborníků z Čech i zahraničí. Varhany vyrobili varhanářští mistři ze slezského Krnova. Poněkud nenápadnou zásluhu na tomto rozhodnutí a uskutečnění hudební specialitě v Praze má zdejší muž, jehož jméno najdete v tajence.

Pomůcka: rara	švéd. automobil	jižní ovoce	záporka	tuna	prací prášek	ruský souhlas	nemoční odd.	st. SPZ Mostu	inic Kačirkové	biblická postava	Gustav	tuk v polévce	●	pryž	korál útes	3. část tajenky	MPZ Rakouska
hl. město Dominik republiky													řecké písmeno zn. poloměru				
spojka				afřic. země chem. zn. síry							drůbež (ú=u) sever. zvíře						chem. zn. astatu
kanc. zkratka			slov. předl. chem. zn. uhliku			litr st. SPZ Mělnika		zájmeno	divčí jméno předložka				zn. našich sporáků obil. zápasy				
st. SPZ Benešova				chemický prvek	řím. 1000 souhm zásad		předložka mrštiné zvíře			Ondra znamení zvěrokruhu		druh lance oří					
●	spojka nerost		1. část tajenky											●	chem. zn. draslíku Oldřich		Ivan
Sabinovy iniciály			angl. zřídka st. SPZ Pelhřimova					útočiště	Ámos zkratka rukopisu		o co spojka			zraky obsah knihovny			
předložka		předložka africký stát					2. část tajenky něm. souhlas									Ivan lehká mlha	spojka
poznatek					sluj jednod. pravidlo								část těla povrchový důl				
●	Alena předložka		část povozu	lázně slovenské zájmeno					označení mouky	Eva iniciály Klukové		sladkovodní ryba					
obilnina						ohebná část Karel								honičí psi Oleg			
chem. zn. kyslíku		divčí jméno						Kaiserovy iniciály			cizí mužské jméno						poslední písmeno abecedy

Rodina Tellingerova se přistěhovala do Břevnova ze Šumavy kolem roku 1870 a koupila objekt na Marjance, kde byl zájezdní hostinec. První majitel Jan Tellingner byl také veřejně činný – určitou dobu byl i starostou obce Břevnova. Měl dva syny Josefa a Jana. Po čase se přestěhoval se synem Janem do Bubenče, kde opět pokračovali ve své činnosti v pohostinství. Podle dochovaných zpráv, do nového bydliště je doprovázel z Břevnova lampionový průvod. Starší syn Josef zdědil objekt Marjanku a pokračoval v pohostinství. Po letech pak jeho syn Jan provedl zde značné stavební úpravy.

Dosud nepublikovaný snímek z konce 19. století s pumpou a přenosnými žlaby pro koně. Uprostřed ve fezu J. Tellingner.

Původně v objektu byla břevnovská záložna do doby, než si její členové koupili vlastní dům na Bělohorské ulici. Z uvolněných místností byly zřízeny hotelové pokoje. V přízemí na západní straně byl velký lokál, vedle řeznicko-uzenářský krám, výčep a bufet. Za těmito místnostmi byla prostorná kuchyně, cukrářská dílna a prádelna. Na východní straně v přízemí byla kavárna a v zadním traktu uzenářská dílna. Dále na východní straně byly šatny s velkým sálem, jevištěm a galerií. Před sálem byla prostorná restaurační zahrada ukončená krytým kulečnickem. V domě byly ještě soukromé byty, kancelář a v podkroví sušárna a žehlárna. Na stejném podlaží byly pokoje pro zaměstnance, kteří se zde často i vyučili. Dům měl prostorné sklepy, kde byly dvě velké chladírny a pivní sklep.

Po 2. světové válce z kavárny byla zřízena a moderně vybavena samostatná prodejna masa a uzenin. Ještě dnes pamětníci rádi vzpomínají na teplé uzeniny přímo z udirny. V sále, který byl největší v celém okolí, se pořádaly plesy, šibřinky, taneční hodiny a nedělní odpolední čaje. Přišel-li mladý muž bez kravaty, nemohl jít na taneční zábavu, tedy odešel, ale příští neděli se sám přihlásil, že má společenské šaty i kravatu. V sále se také hrála divadelní představení, jak místních ochotnických spolků, tak i divadelních společností. Velice byla oblíbená představení pro děti a dospělé profesora Josefa Skupy s Hurvínkem a Špejblem, který do Břevnova přijížděl několikrát v roce, než měl vlastní divadlo na Vinohradech. Kromě toho sál sloužil dalším kulturním a společenským akcím.

Také stojí za zmínku, že se zde scházeli členové různých spolků. Především to byl Podpurný spolek řezníků a uzenářů pro Břevnov a okolí. Byl založen v roce 1935, cechovní prapor dle návrhu ak. malíře J. Barucha byl vysvěcen v roce 1936 v kostele sv. Markěty v Břevnově. Předsedou spolku byl pan Vojtěch Hudera a jednatelem byl pan Jan Tellingner. Válkou byla činnost spolku přerušena a hned po válce opět obnovena. Bohužel činnost

spolku netrvala dlouho, byla ukončena likvidací drobných živnostníků. Po celou dobu totality cechovní prapor a ostatní věci spolku byly pečlivě uloženy v objektu Marjanka a v 90tých letech byly předány v původním stavu zástupcům nového živnostenského spolku v Břevnově Jaroslavu Hudero- vi a Pavlu Krchovovi.

Na Marjance služby byly dobře plněny. Chutné, čerstvé uzeniny a restaurační výrobky byly velice oblíbeny a vyhledávány. Během 2. světové války, kdy bylo stravování na potravinové lístky, byla tady připravována některá jídla, která nepodléhala lístkovému režimu. Tuto nabídku hojně využívali obyvatelé Břevnova.

Dalším vývojem se potvrzuje pravidlo, že nic netrvá věčně... Koncem roku 1949 Masna národní podnik převzal řeznicko-uzenářskou prodejnu a téměř ve stejnou dobu Restaurace a jídelny převzaly veškeré restaurační místnosti a zařízení. Několik let RaJ i Masna působily v původních prostorách. Dům byl předán v dobrém stavu, celoročně byl udržován dvěma pracovníky pod dohledem pana stavitele Trojana

a o střechu se postaral jednou za rok pokrývač pan Stránský. V roce 1957 podnik Restaurace a jídelny chtěl provést renovaci celého objektu. Nebylo to šťastně rozhodnutí, protože vyzvezi veškeré zařízení i kotle ústředního topení. Zrušili nosné příčky, otloukli dlaždicové obložení a tím skončili. K renovaci vůbec nedošlo. V provozu zůstala jen bývalá uzenářská prodejna jako bufet RaJe. Tento neutěšený stav trval několik let.

Nakonec celý objekt převzal do užívání Elektropodnik hl. města Prahy. Prostory si přizpůsobili podle svých potřeb. Sál sloužil jako sklad materiálu a v budově měli provozní a kancelářské místnosti. Bufet byl dlouhodobě pronajat Restauracím a jídelnám. V osmdesátých letech, bohužel, přišel nový nájemce, který opět začal „budovat“ tím, že celou místnost obloženou kachlíky otloukl na cihlu a tím skončil. Uvedená místnost pak už zůstala mimo provoz. Vážným problémem byla léta neopravená střecha. Začátkem roku 1989 podařila se Elektropodniku opravit nad sálem t. č. skladištěm střecha, ale střecha budovy zůstala neopravená ve velmi špatném stavu.

V restituci v roce 1991 byl nám celý objekt vrácen. Především bylo nutné provést opravu a rekonstrukci střechy přesně podle pokynů odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy. Objekt je prohlášen za kulturní památku. Z toho důvodu Magistrát HMP nám přislíbil na opravu částečnou finanční náhradu. Oprava střechy byla provedena, ale finanční náhrada zůstala jen u slibu.

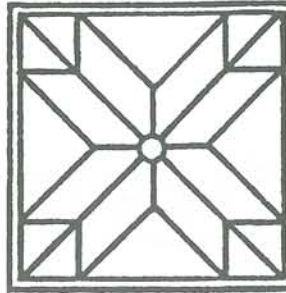
Tyto vzpomínky napsaly dcery pana Jana Tellingnera, kterého obdivují, že sám řídil celý podnik, kde probíhalo několik činností, i sám obstarával zásobování. Je pravda, že měl zaměstnance a rodinu, kteří mu pomáhali, ale hlavou všeho byl sám. V době okupace v roce 1944/45 byl vězněn na Pankráci a pak v Terezíně v Malé pevnosti. Jako zázrakem všichni obvinění, z důvodu zbraní spolku střelců, se dostali šťastně domů. Je smutné, že našemu tatínkovi nebylo dopřáno na sklonku života sklízet ovoce po celoživotní práci, pro kterou žil. *Jarmila Vyskočilouá-Tellingnerová*

POLOTOVARY ZAHÁLKA

Bělohorská 128, Praha 6 – Břevnov
tel.: 233 351 075

**Děkujeme všem
naším zákazníkům
za celoroční přízeň
a zároveň
si dovoluujeme popřát
vše hezké
do nového roku 2008!**

MUDr. Dagmar
JANDÁČKOVÁ
Stomatologická
ordinace

Ing. Václav JANDÁČEK
**PROJEKTOVÁ, KONZULTAČNÍ
A INŽENÝRSKÁ**
kancelář v Břevnově

**Přejeme našim
spolupracovníkům,
zákazníkům a čtenářům
listu vše nejlepší v roce
2008**

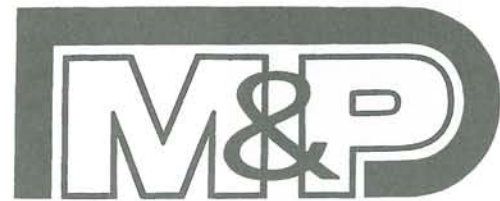
**Břevnovská 1088/5, Praha 6
tel.: 233 353 309**

*Hezké prožití vánočních svátků,
hodně zdraví a úspěchů
v roce 2008
všem svým zákazníkům
a obchodním partnerům*

přeje firma

PROPOS, spol. s r. o.
Bělohorská 60
Praha 6
tel./fax: 220 512 753

**ŽELEZÁŘSTVÍ V.O.S.
MRÁZEK & PYTLÍK**

Praha 6 – Břevnov
Bělohorská 142, tel. 233 354 185
Bělohorská 148, tel. 220 514 901

*Svátky plné radosti, rybu téměř bez kostí,
od Ježíška plný ranec, na Silvestra pěkný tanec,
po půlnoci pevný krok a pak šťastný celý rok.* ❄️
přeje kolektiv železářství

VÁNOČNÍ PRODEJNÍ DOBA 2007

Stříbrná – zlatá – bronzová

Sobota 8.00 – 18.00

Neděle 8.00 – 12.00

Štědrý den

Pondělí 8.00 – 12.00

Silvestr – zavřeno

Nový rok – zavřeno ❄️

LEKTROUNIVERSAL

Praha 6, Bělohorská 122, tel.: 220 517 080, tel.: 233 352 124
specializovaná prodejna bílé techniky
www.elektrouniversal.cz

V měsíci prosinci otevřeno so-ne 9.00–17.00 h

KOMPLETNÍ NABÍDKA SORTIMENTU ELEKTRO VÁNOCE VE VELKÉM S VÝROBKY ZNAČEK

espresso
AEG-Electrolux CS 5200
cena: 17 990 Kč

bateriový vysavač
Electrolux ZB 2813
cena: 3 690 Kč

automatická pračka
ZANUSSI ZWQ 6100
cena: 9 990 Kč

AEG
Electrolux

Thinking of you
Electrolux

ZANUSSI

*Přejeme našim zákazníkům
vše nejlepší a úspěšný rok*

2008